

Naročna mesečno
25 Din, za inozem-
stvo 40 Din — ne-
deljska izdaja ce-
loletno 96 Din, za
inozemstvo 120 Din

Uredništvo je v
Kopitarjevi ul. 6/III

SCOUENEC

Telefoni uredništva: dnevna služba 2050 — nočna 2996, 2994 in 2050

Izhaja vsak dan zjutraj, razen ponedeljka in dneva po prazniku

Ček. račun: Ljub-
ljana št. 10.650 in
10.549 za inzertate;
Sarajevo št. 7563
Zagreb št. 39.011,
Praga-Dunaj 24.797

Uprava: Kopitar-
jeva 6, telefon 2992

Delavske plače

Zadnje čase se polača vznemirjenost delavskih in nameščenskih krogov radi raznih predlogov delodajalskih zbornic, iz katerih je razvidna želja, da se delovni pogoji delavstva in nameščenstva v bodoče poslabšajo. Pravice delavev in nameščencev so že pod sedanjimi pogoji itak zelo skromne, zato je nujna socialna dolžnost javnih oblasti, da radi obče blaginje državljanov vsak tovrstni poskus energičen preprečijo.

Predvsem gre za vprašanje plač, ki je za velikansko večino delavstva in nameščenstva osrednji življenjski problem, okrog katerega se sudejo njihove skrbi in želje. Pri sedanjih življenjskih pogojih je problem plače istoveten s problemom življenja, ker je plača za velikansko večino edina realna podlaga njihove življenjske eksistence. Nobena stvar ne podneti toliko veselja do dela in poguma do življenja kakor primerena, močem in storjenemu delu pravično odmerjena plača. Kjer pa te spodbude manjka, se pa hitro povesijo roke, ohrome volja, opreša iniciativa in delo postane muka, se spremeni v neznenos suženjski jarem, ki ga delavec prenaša le z nevojivo v srcu in kletvijo na ustih.

O tem menda ne more biti nobene debate. Zato bi v dobro urejeni družbi moralno biti obče veljavno svetopisemska navodilo: Vsak delavec je vreden svojega plačila! Od ene plače največkrat ne zavisi le usoda enega življenja, ampak največkrat celo družine. Gre za pravično odškodnino za izvršeno delo in zato plača ne more biti stvar dobre volje posameznega podjetnika, učne vrste dario ali celo miloščina. Plača je stvar dolžnosti na eni strani in stvar pravičnosti na drugi strani. Naporu, donosu delu in vrednosti dela mora na drugi strani proporcionalno odgovarjati višina in vrednost plače.

Vprašanje plače končno ni zadeva le delodajalca in delavca, ampak je nekaj, kar najgloblje posega v občo blaginju. Medtem, ko pravične plače ne pomagajo le vzdrževati človeka vredni standart, ampak dajejo delavcem in uradnikom tudi možnost, da del plače, ki po ujnih stroških preostaja, shranijo in tako počasi pridejo do zmernega imetja — pa prenike in zato krivične plače revolirajo družbo, nečijo razredno sovraštvo, zenejo ljudi v obup in ustvarjajo razmere, ko ni mogoče več dajati cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je božnjeca.

Prva in glavna naloga države je, da skrbi za obče blaginjo državljanov. Tehnokracija in rastoča kolektivizacija družbe je moderno državo napravila že skoraj vsemogočno. Saj ga skoraj ni več področja, ki ga ne bi domala totalno obvladala. Zato ji nikakor ni nemogoče, da ne bi s svojo voljo reorganizirala tudi delovnega trga, na katerem podjetništvo z dneva v dan bolj uveljavlja za delavstvo, nameščenstvo in v sružbo pogumno izključno merilo povpraševanja in ponudbe. Pri vladajoči velikanski brezposelnosti, ki slehernega sili, da prime za vsako delo in pod vsakim pogojem, se ta starji liberalni princip spreverja v vedno hujšo socialno krivico in je kar vidno, kako lezemo v novo dobo meničestrstva. V letošnji velikonočni številki »Slovenca« smo priobčili nekaj bežnih slik iz naših delavskih revirjev, ki določno kažejo načrščajočo pavperizacijo in proletarizacijo našega delovnega ljudstva. Poznamo pa še več drugih slučajev, kjer se na nečuven način izrablja delovna moč, ko za osemurno naporno minuciozno delo podjetja plačujejo manj kot 10 Din! S takšnimi krivičnimi plačami prednjači posebno gotov del tujega kapitala, ki je v naši zemlji odkril redki eldorado scenenih delovnih moči, kakor se to glasi v poročilih inozemskih akcijskih družb. In vendar je po krščanski morali odtrgovanje delovnega zaslužka vnebovpijoča krivica! Iz razlogov socialne pravičnosti in javne morale naj bi zato javna oblast napravila čim preje konec brezvestnemu izrabljaju gotovih podjetij, ki klub dobri konjunkturi in izvrstnim zaslužkom tako nesramno nizko plačujejo svoje delavstvo. Ker so z zakonom štrajki prepovedani, je javna oblast še tem bolj dolžna, da nastopi kot pravičen razsodnik med interesi dela in kapitala. Saj delavstvo niti nič novega ne zahteva; želi le to, da mu ostane vsaj ono, kar si je v težkih socialnih borbah izvojevalo.

Lepša bodočnost naše narodne skupnosti kakor tudi naše države je samo v delu! Ako ne bomo intenzivno in smotreno delali na vseh področjih, bo pologoma še to propadlo, kar so ustvarili naši predniki. Mnogi so naziranja in po našem prepirčanju pravilno mislijo, da je velik del sedanje splošne krize krivo to, da je silno padlo veselje do dela. Le preveč je »poklicev, ki so preračunjeni na lahek ali pa kar brezdele zasluzek. Vsak že gleda, kako bi se zmanjal med tisto srečno plast, ki ne seje in ne žanje ampak v lenobnem brezdelju samo uživa. Ta miselnost je v srcu kmečke mladine, ki trumača zapušča grudo in pritiskine v mesta, da pomnožuje brezposelni proletarijat. Toda tudi ročno in umsko resnično delo ni posebno zaželeno, vse se le šola in šola, da bi nekoč igralo »gospodov. Po tem potu ne pridemo nikam!

Zato pa je tem večje važnosti, da se poštenu delu da priznanje, ki mu gre. Treba je, da je sleherni delavec plačan, kakor zasluži, ne pa, da se iz rezidualnimi plačami demoralizira delavstvo, ki nazadnje vidi boljšo eksistenco v pohajovanju in beračenju kakor pa v napornem, a mizerno in krivično plačanem delu. Nujno je potreba, da se z zakonom določijo večj minimalne delavske plače, pa naj gre za svobodne ali kolektivne delovne pogodbe.

Iz sedanjega kaosa ne bomo izšli drugače, kadar da se obnovi in poživi zaupanje v delo. To bo pa mogoče le tako, da se interes poedinčev podreže interesom skupnosti in da o bitnih življenjskih interesih naroda ne bo odločala kaka plutokratična oligarhija, temveč delovno ljudstvo, ki je glavni nosilec in steber države. Drin.

Ali je v Nemčiji kulturni boj ali ga ni:

Sveti oče katoličanom Nemčije

„Ne verjemite, če prihajajo k vam in vam pravijo, da katoliška vera ni v nevarnosti, kajti povem vam s povdankom, da gre za katoliško vero“

Berlin, 4. junija. Z. Uradno glasilo berlinske škofije »Katholischer Kirchenblatt«, ki je bilo zadnje čase zaporedoma zamenjeno od državnih oblasti, objavlja v svoji zadnji številki besedilo govora sv. očeta, s katerim je pozdravil veliko število nemških romarjev, ki jih je pripeljal v Rim monški nadškof kardinal Faulhaber v spremljtu 12 katoliških škofov Nemčije. Sv. oče je v tem govoru z velikim poudarkom in tudi z veliko skrbjo obravnaval vprašanje vzgoje nemške mladine in dal smernice za boj za čistost vere proti raznim drugim svetovnim nazorom ter jasno in očetovsko pozval nemške katoličane, da v boju za te svetinje nillard ne opešajo.

Uvodoma je imenovana povzdignil kardinala Faulhabera in würzburgskega škofa, »ki sta nadpastirji, ki v tako težavnih časih vodijo tako težke boje za duše.« »Prihajate li meni,« je nadaljeval sv. oče, »v zelo važnem, težkem in usodevinem trenutku nemške vzgodovine in še predvsem vzgodovine katoliške cerkve v Nemčiji. Vi prihajate k meni, da mi dokažeš svojo zvestobo in svojo nemajno voljo, ohraniti naši svetinje vero, za nje se boriti, in če bi postal potrebno, za nje tudi trpeti. Jaz dobro vem, kaj vse ste vi in mnogo vaših bratov že morali pretreti za katoliško vero. Toda jaz upam, da prihajajo polagoma že boljši časi...«

»Prav posebno in v prvi vrsti pa hočem blagosloviti nemško mladino, to mladino, katere pravopričnosti mi tukaj govore o njenih idealih, to mladino,

ki mora danes toliko prestati za svojo vero. To mladino, ki je pokazala toliko poguma. To mladino, ki nosi v svojih rokah bodočnost Nemčije. Bodočnost bo lepa, ker se nahaja v tako lepih rokah.«

»Blagoslaviam tudi vse druge, ki so trpeli preganjanje zaradi katoliške vere. Moja dolžnost je, ki moram nositi tako težko odgovornost pred Bogom in pred ljudmi, da povem še to in da povem s posebnim poudarkom, da nikar ne verjemite, če prihajajo k vam in vam pravijo, da religija in veza nista v nevarnosti. Povem vam, da gre v tem priroku za katoliško religijo in za vašo vero. Zato se vaši duhovniki tako pogumno bore, za to se bore s takšnim zanosom vaši nadpastirji. Zaradi tega hočem vaše duhovnike in vaše škole posebej blagosloviti, ker, kar so storili za blagor vaših duš, tvorili tudi za menet.«

Kardinal Bertram napoveduje neizprosen boj nemškemu poganskemu

Breslau, 4. junija. Z. Škofijski list breslavski nadškofije objavlja pastirske pismo kardinala Bertrama o stalni katoliškega episkopata do poganskih naukov, ki jih razširjajo »nekateri voditelji našega socializma.«

»Kristus ni nikdar »stanavljal nacionalne cerkve«, tako začenja pastirske pismo, »on je razposiljal svoj evangelij vsemu svetu in vsem narod-

dom. Dvajset let se borim kot nadpastir proti pogubnosnim naukom marksizma in boljševizma. Ali je sedaj konec te borbe?«

Kardinal Bertram našteva na to oblube, ki jih je katoliška cerkev dobila od najvišjih predstavnikov oblasti, toda te oblube verskih bojev niso končale. V raznih govorih slišimo zanosne besede, kot da prihaja neka nova germanska vera, nek nov evangelij, neka nova moralja. Jaz obojsam te nove brezbožnike, ki so dvignili svoje roke proti krščanski veri. Boje se krivih preročkov, ki trosijo novi evangelij, kot da bi vera in moral bili odvisni od krv in od plemena. Na boj je svet boj in je naprjen proti poganstvu, ki se hoče na različne načine naseliti v duše našega ljudstva. O zvestobi nemških katoličanov do države ne more biti droma, niti danes, niti včeraj, kajti za katoličane velja načelo, da prihaja vsa oblast od Boga, četudi se predstavniki te oblasti menjajo. Katoličani, ostavite zvesti svojim pastirjem in dokazujte v besedah in v dejanjih brez strahu, da ste katoličani.«

Berlin, 3. jun. TG. Včeraj sta tudi vladi na nižjem Bavarskem in v gornji Pfalci izdali naredbe, ki prepovedujejo članom katoliških mladinskih organizacij nošenje uniform, društvenih znakov in razvijanje društvenih praporov. Katoliška mladinska društva se odslje tudi ne smejijo udejstvovati na športnem polju, niti na odprtju, niti v zaprtem prostoru. Borba narodnega socializma proti katoliškim mladinskim društvom traja torej dalje in postaja od dne do dne hujša.

Razorožitev izginja za pozornico

Dva tabora v Evropi

Rusija predlaga protinemško aljanso: Rusija, Francija, MZ

Varšava, 4. jun. Z. Oficijska poljska agencija »Patz«, ki v smislu najnovejšega poljskega političnega kurga zagovarja glede razorožitve isto stališče kakor Nemčija, poroča, da bo Nemčija v najkrajšem času velesilom sporobila, da se bo zatela zoper oboroževati, tako, kakor to zahteva ajena varnost. Ta sklep je rezultat razgovorov in informacij, ki jih je bil nabral nemški odposlanec von Bibbentrop na svojem potovanju po nekaterih evropskih prestolnicah. »Patz« pravi, da je to logični rezultat vseh dosedanjih brezuspešnih razgovorov v Zenevi, ki so pokazali popolno nemogočnost krščenkoli razorožitve evropskih velesil. Tako Francija kakor Anglija želite, da se razorožitvena konferenca popolnoma likvidira in se Anglija razgovarja naprej samo zato, da bi doma vlaže ne napadli, če, da ni ničesar storila za mir. Na drugi strani pa tudi Francija zavlačuje konec konference edinole zato, da bi s pomočjo Male zvezze v Rusiji ustvarila ugodno mednarodno situacijo, ki bi jih dovolila, sklicevaje se na slabo voljo drugih, da še bolj poskrbi za svojo varnost.

Da Anglija na konferenco ne polaga nobenega upanja več, temu je dokaz tudi to, da se zunanj minister Simon ne več vrnil v Zenevo.

»Patz« je pozabil samo povedati, da je glavni krivec tega položaja ravno Nemčija, ki je že izpostavila šla za tem, da razorožitev onemogoči.

Cez razorožitveno konferenco so napravili križ tudi Sovjeti. Oni se pripravljajo sedaj same na to, kako bi s Francijo in Malo zvezo sklenili pogodbo, da se zajamči mir v Evropi s pomočjo močne alianse, ki bi Rusiji dala važen položaj v Evropi in bi ji obenem omogočila, da nastopi bolj aktivno križ proti japonskim načrtom na Daljnem vzhodu. V tem smislu pišejo »Izvestja«: Razorožitvena konferenca se je zbrala zato, da pokopli mrliča. Litvinov je predlagal organizacijo stalne konference za mir, ki je pa velesile nočajo sprejeti, čeprav predstavlja zadnji še mogoč poskus, da se reši razorožitveni problem. Zdaj ne preostane nič drugega, kakor da se zvežejo države, ki hočejo mir in ki so za to prizipirje zavrnili vsakega napada. Dočim na eni strani Amerika ne preuzeže nobenih obveznosti za primer kakrškega konflikta v Evropi in ker tudi Anglija zavzema podobno stališče in se noče brezposojno zavzeti za francosko tezo varnosti, so one države, ki hočejo na vsak način preprečiti napad na sedanje mirovno stanje v Evropi, primorane, da se med seboj točno obvezijo, kako preprečiti vsak napad.

Dva nova pakta

Pariz, 4. junija, b. Ženevski poročevalci pariske »Excelsior« trdi, da si v Ženevi prizadevajo skleniti dva nova pakta brez vsakega nadaljnje odlašanja. Pakte bodo sestavili po vzorcu balkanskega sporazuma. Prvi paket naj obsegata države vzhodne Evrope, balkanske države, Poljsko in Nemčijo. Drugi paket pa naj podpišejo Francija, Italija, Jugoslavija, Bolgarska, Turčija in Sovjetska Rusija. Oba pakta bi slonela, kakor balkanski sporazum, na obvezni arbitraži za primer sporov med državami, ki pakete podpišejo. Razen tega bi paketa obsegala določbo o vzajemni pomoči za primer na-

pada s strani države, ki pakta ni podpisala. Podpisani pakti, pravi list na koncu, ne bodo neke trajne veze, pač pa bodo vsebovali vojaške določbe obrambnega značaja.

Litvinov »pakt nesigurnosti«

London, 4. jun. b. Jutranji tisk poroča, da angleški politični krogi z velikim zadovoljstvom sledijo francosko-rusko zbljevanje. Povdarja se, da Velika Britanija v nobenem primeru ne bo sprejela sovjetskega predloga in v tem oziru so na strani Anglije Združene države, Italija, Poljska in novtralne države. Ce pride do francosko-sovjetske veze, bo Evropa razpadla na dva dela. »Daily Telegraph« imenuje Litvinov pakt »pakt nesigurnosti«. Litvinov gre za tem, da zaseže razdrob. Po prepričanju angleških vladnih krogov bi tak pakt pravil Franciji zelo slabo uslužbo, ker je vprašanje, če bi taka zveza s sovjetsko unijo nadomestila Franciji izgubo poljskega prijateljstva in vsako možnost, da se sporazume z Italijo. »Times« pišejo, da Litvinov ne prinaša luči z vzhoda, ampak da samo stare težkoče zamenjuje z novimi.

Nemško mrzlično oboroževanje

London, 4. jun. b. Iz Nemčije izgnani berlinski dopisnik »Daily Express«, Stephens, objavlja v »Sunday Express« članek, v katerem podaja svoje vtiče, ki jih je dobil v Nemčiji. On trdi, da se Nemčija mrzlično oborožuje in da se vse devize nem-

ške banke uporabljajo za nakup vojnih letal, municije, orožja in vojnega materiala. Ce bi Francija napadla Nemčijo, je pisec članek prepričan, da se bodo odzvali vsi Nemci brez razlike in stopili pod vojno zastavo. V tem primeru bo lahko ohranil Francije samo Bog. Resnična in tragična resnica je, da je položaj v Nemčiji zelo slab, zaradi tega pa v primeru poraza Nemčija tudi ne more desti giblji, medtem ko bo v primeru zmage dobila vse.

Zborovanje naših zadružnikov

Glavna skupščina Zadružne zveze

Ljubljana, 4. junija.

Na letošnjo glavno skupščino Zadružne zveze, te največje slovenske zadružne organizacije ter tudi največje v državi, je prišlo danes lepo število zadružnikov. Saj so danes za vse naše gospodarstvo, pa tudi zadružništvo, težki časi in vsi se trudimo ohraniti ono, kar smo pridobili v desetletjih težkega dela pred vojno in po vojni. Že tretje leto se vrši skupščina v znamenuju denarni krizi, iz katere še nismo našli izhoda. Debata je pokazala, kako se vsi naši zadružni delavci zavedajo svoje odgovornosti, pa tudi nemoč napram splošnim razmeram, ki so dovedle do sedanjega položaja v našem kreditnem gospodarstvu. Ne uničevati, ampak vse zdravo je treba ohraniti, čeprav z žrtvami, za kar imamo dovolj zgledov drugod. Glavna skupščina je po svoji resnosti, s katero je obravnavala vse važna vprašanja našega zadružništva, pokazala, na kakši visoki stopnji so vodstva naših zadruž po vsej širini slovenski domovini.

Skupščino je vodil namesto odsotnega predsednika g. dr. Antona Korošca in prvega podpredsednika g. ravnatelja Bogomila Remeca drugi podpredsednik Zadružne zveze g. dr. Karel Capuder. Po pozdravu navzočih, ugotovitvi pravilnega sklicanja občnega zabora ter sklepnosti je očrtal s par besedami znane razmere v našem gospodarstvu. Dejal je, da pač ne moremo še potegniti črte pod doseganjem razvoja, toda ne po lastni krvidi, temveč radi splošnih razmer. Z našim zadružništvetom stoji in pade tudi samozavest našega kmeta in treba je storiti vse, da obdržimo temelje našega naroda, med katere spada tudi naše zadružništvo, močne in zdrave.

Nato je sporabil, da je zborovanje pozdravila s posebnim brzjavom tudi Glavna zadružna zveza, sklenjen pa je bil tudi na predlog g. Rajha podpredstniku dr. Korošcu.

Zapisnik zadnjega občnega zabora, ki je bil objavljen v »Narodnem gospodarju«, je bil soglasno odobren. Sledče poročilo načelstva je podal načelnik ravnatelj g. Gabrovšek.

Načelnstveno poročilo

Na občnem zboru Zadružne zveze, ki predstavlja gospodarsko življenje in stremljenje malega slovenskega človeka, je treba povedati, v kakšnem položaju se nahajamo in kako silno je v tej dobi trpljenje našega naroda na gospodarskem polju. Revščina je zavladala na kmeter, vasi ne premorejo več za luč v zimskih vetrovih, naselje ne spravijo skupaj več za sol, pa prodajanje kmetovih vrednosti za vsako ceno itd. Vse te težke razmere našega naroda pa čuti tudi naše zadružništvo, zlasti v denarni krizi, ki je postala vedno težja. Zadrugari, ki sede v načelnstvih kreditnih zadruž, vodo, da je posebna bolečina naše zadružništva ta, da ima zvezane roke, ko ne more pomagati tistim, ki so vanj zaupali, ki so zbirali težko zaslužene prihranke za hude čase. Tako ne more zadružništvo, ki je organizirana samopomoč, pomagati najpotrebejšim. Kolaj bo konec večega tega, ne vemo. Toda vemo, da je treba v trpljenju vztrajati, vzdržati in ne smemo nikoli obupavati. Sicer so se tudi v zadružništvu delale napake, toda v delu zadružništva je bilo vedno dovolj idealizma, žrtv, samozatajevanja in nesobičnosti, ki bodo obrnili vse dobro. Zato tudi nočem goroviti o slabih straneh naše dobe z obupom, ampak z našo, da na preizkušenje popeljajo v boljše čase.

Denarna kriza

Zveli smo v pričakovanju, da bo, kot v drugih državah, posegla vmes država, toda to se ni zgodilo. Tezavirjanje je obstojalo naprej, razpoložljivi denar pa so pritegnili privilegirani denarni zavodi. Uredba o varstvu kmetov iz pretekle jeseeni je samo preložila kmetu bremę z ene rame na drugo, poleg tega pa je dovolila počasno likvidacijo denarnih zavodov, ki je doslej zakonito niso imeli. Vprašanje obrestne mere za kmetiske dolgovne je pomenilo za one zadruge, ki so delale z izposojenim denarjem, hud udarec. Gleda tega, kdo je zaščiten, so se začeli ponovni spori. Nekoč sporočil in tožba je nastalo radi računanja 2% za one dolžnike, ki plačajo takoj svoj dolg, pa še ne vemo, kako je računati ta dva odstotka, odnosno 24%. V 12 letih bo dobil vsak le, kar zadruža s težavo iztrja od kmetov, pa še s tožbami in izgubami. Borbo so mnoge zadruže vodile tudi radi odpovednih rokov po § 37 zadružnih pravil. Izjave zadruž, da izplačujejo le v okviru od načelstva določenih odpovednih rokov, so sodišča večinoma vpoštevala. Za kasnejšo dobo ugotavlja, da je večina vlagateljev razumela izjave denarnih zavodov. Veliko je bilo tudi število onih odvetnikov, ki so odklanjali tožbe, ki so izvirale iz same sebičnosti in ki so mogle zavodu škodovati. Ko je izšla uredba 22. novembra lani o zaščiti denarnih zavodov, je postal aktuelno vprašanje, ali ne kaže, da gre tudi naše zadružništvo, že ne vse, pa vsej po večini pod zaščito. Mnogo se je o tem razpravljalo, toda zadruže se izjave niso mogle odločiti na tako začito. Nekatere zadruže pa so spoznale, da brez zaščite ne vzdruž.

Zadružna gospodarska banka

Poročevalcev se je obširno zadržal pri Zadružni gospodarski banki. Označil je razloge, ki so dovedli do ustanovitve banke ter omenil, da zamisel banke datira še iz predvojne dobe. Povojne razmere so pospešile hiter razvoj nove banke. Vse do leta 1931 je poslovanje banke stalno naraščalo. Maja 1931 je banka upravljala 1560 milijonov tujega denarja. Toda prišla je znana kriza denarnih zavodov in bilančna vsoča se je zmanjšala do letošnje 330 milijonov Din. Zmanjšali pa so se tudi bančni poski in primerno seveda tudi zaslužek.

Zadružni zakon in konsumne zadružne

Danes se toliko piše in govori o zadružništvu ter se na vseh mogočih mestih poudarja njegov pomen. Toda živo dejstvo je, da se mora zadružništvo boriti neprestano z vedno novimi ovirami. Devet let čaka že zadružništvo na novi zadružni zakon in radi te negotovosti tripi vse zadružno delo. Kmalu ne bomo znali več našeli vseh načrtov, ki so se obravnavali, toda nismo še prišli korak naprej. Konsumno zadružništvo ima hude nasprotnike v trgovcih, ki misijo, da bi pomenilo uničenje konsumnega zadružnega rešitev krize trgovstva. Vsi uspehi ofenzivne trgovstva proti zadružništvu v resnicu trgovstvu ne bodo koristili. Nobena zadružna dosegla še ni želela od ugodenosti, ampak le od svojega intenzivnega dela. Boji proti konsumom se bodo nadaljevali, četudi so sedaj privilegiji odpravljeni. Sami dobri vemo, da smo imeli s konsumnimi zadrgami dovolj težav, toda vse pravilno vedenje konsumne zadružne so se obnesle. Oprostitev družbenega davka so izgubile vse one zadružne, ki prodajajo luksuzne predmete ali alkohol, in one, ki poslujejo z nečlanimi. Navidezno izgleda to zelo utemeljeno, toda praksa že kaže, kakšne težave nastajajo iz tega. Drug udarec je ukinitje oprostitev na začetku. Boj proti

zadružništvu pa obstoji tudi v denunciranju. Po vsod žive ljudje, ki hočejo igrati oblast in misijo, da koristijo državi, če naznanjajo oblastem resnico ali izmišljene napake zadružnikov in zadružnega poslovanja. Priznali moramo, da so oblasti načadno pametnejše kot označeni reševalci države, vendar se ne sme pozabiti, kako so nekateri krogovi po svoji zpospeševali zadružništvo. Prazne so le besede o zadružni misli, če ne obstoje dejanja od strani tistih, ki danes morajo delati.

Kreditne zadruže stope v borbi z začetenimi kmeti in dolžniki. Zadružni funkcionarji naših poddeželskih zadruž so v tem času junaško skrbeli za svoje zadružništvo. Tudi konsumne zadruže imajo svojo posebno borbo s tistimi, ki nočajo ali ne morejo platiti.

Zadružna propaganda je bila v preteklem letu manj občasná kot doslej. Predavanja in tečaji so skoraj onemogočeni. Le na občnih zborih posameznih zadruž je bilo mogoče pojasnjevati dolžnikom in vlagateljem vse pereče težave. Izdajala je »Narodnega gospodarja«, letno statistiko za 1932, so delovala pri Zadružni šoli itd.

Zadružništvo — pot v novo družbo

Vsa sedanja doba govorji vedno bolj za zadružno idejo. Papeževa oročnica »Quadragesimo anno« je podprtala stanovske ureditve države in sklicanja občnega zabora ter sklepnosti je očrtala s par besedami znane razmere v našem gospodarstvu. Dejal je, da pač ne moremo še potegniti črte pod doseganjem razvoja, toda ne po lastni krvidi, temveč radi splošnih razmer. Z našim zadružništvetom stoji in pade tudi samozavest našega kmeta in treba je storiti vse, da obdržimo temelje našega naroda, med katere spada tudi naše zadružništvo, močne in zdrave.

Nato je sporabil, da je zborovanje pozdravila s posebnim brzjavom tudi Glavna zadružna zveza, sklenjen pa je bil tudi na predlog g. Rajha podpredstniku dr. Korošcu.

Revizijsko delo

Revizijsko delo se je vršilo kot druga leta. Bilo je 389 revizij, zvezni revizorji pa so naredili 190 bilanc, pregledali pa 90. Poleg tega so sodelovali revizorji tudi pri drugih akcijah itd. Na splošno je treba poudariti: načelstvo je tisto, ki mora nedostekov odpraviti, revizor jih le pokaze v pravi luči in stavi zahtevo, da se popravijo. Pisarna je imela lani klub zastoju denarnega trga dovolj dela. Svoje poročilo je g. ravnatelj Gabrovšek končal, da trdno zaupamo, da nas teža sedanjega časa ne bo zrušila, zakaj zaupamo v Boga, ki je videl toliko dobre volje in dela za bližnjega. Ena sama stvar bi mogla biti nevarna: needinoš in malodušnost, te pa ne sme biti v naših vrstah. V hvarske stolnice je nad Škofovskim sedežem vklesano geslo:

V sredici sveta — ne verjamem,
v nešredi sveta — ne klonim.

O računskem zaključku

je poročil dr. Basaj (objavljen je bil že v nedeljski številki »Slovenec«). — Nato pa je v imenu nadzorstva poročil predsednik g. Ignacij Zaplotnik, ki je ugotovil, da je treba v trpljenju vztrajati, vzdržati in ne smemo nikoli obupavati. Sicer so se tudi v zadružništvu delale napake, toda v delu zadružništva je bilo vedno dovolj idealizma, žrtv, samozatajevanja in nesobičnosti, ki bodo obrnili vse dobro. Zato tudi nočem goroviti o slabih straneh naše dobe z obupom, ampak z našo, da na preizkušenje popeljajo v boljše čase.

Revizijsko poročilo Gl. Z. Z.

Nato je dr. Basaj predčital revizijsko poročilo Glavne zadružne zveze. Revizor Glavne zadružne zveze g. Pavel Doko je od 26. maja do 14. junija 1933 pregledoval poslovanje Zadružne zveze, o katerem je sestavil revizijsko poročilo Glavni zadružni zvezi, v kateri je tudi včlanjena Zadružna zveza. Poročilo je zelo obsežno ter se peča z vsemi panogami poslovanja Zadružne zveze. Ugotovljava delo revizijskega oddelka, propagandno delo in denarno poslovanje. Poročilo revizorja končuje: Poleg vseh težav in slabе pomoči se Zadružna zveza drži na višini ter danes dokazuje svojo življensko sposobnost. Ker je pri Zadružni zvezi, je možnost, da se življenska sposobnost Zveze še poveča. Vsi organi Zveze se vzdajajo resnosti položaja ter vodijo skrb o tem. Prav tako se zavedajo tudi vse včlanjene zadruže, kar se je najbolj pokazalo na glavnih skupščini leta 1933, kateri je revizor osebno prisostvoval. Svoje poročilo je zaključil: Čeprav je križa, Zadružna zveza ni v krizi.

Uprava Zadružne zveze

Soglasno so bili izvoljeni staro načelstvo, odbor in nadzorstvo.

Upravo Zadružne zveze tvorijo:

Načelstvo: dr. Anton Korošec, Bogomil Remec, dr. Karel Capuder, Franc Gabrovšek, dr. Jakob Mohorič, dr. Franč Schaubach, Valentin Zabrel.

Odbor: Anton Čestnik, Celje; Ivan Černoga, Zdole; Josip Klekl, Crenovci; dr. Josip Leskovar, Maribor; Ivan Lovrač, Podlipovica, Medija-Izlake; Jernej Podbevk, Skočna Loka; Janez Strein, Kapela pri Komendi; dr. Dominik Zvokelj, Kamnik.

Nadzorstvo: Ignacij Zaplotnik, Ljubljana; dr. Anton Brecelj, Ljubljana; Jakob Fatur, Radovljica; Ivan Klemenčič, Ig; Josip Osana, Ljubljana; Jakob Ramovš, Velike Lašče; Matej Rihar, Kamnik; Martin Stelovnik, Smartin na Paki; dr. Stanko Žitko, Ljubljana.

Ustanovitev sanacijskega fonda

Ravnatelj Gabrovšek je poročal o predlogu načelstva, da se ustanovi sanacijski fond po uredbi o začetkih kreditnih zadruž in njih zvez z dne 22. novembra 1933, člen 6. Predlagal je, da se la fond dobita z 10% rezerv konec leta 1933 ter z 10% štega dobitka za to leto. O predlogu se je razvila živahnava debata, pri kateri je del zadružnikov predlagal, da se naj v ta fond vnese samo 5% rezerv, očitno čistega dobitka. Po izjerni diskusiji se je vršilo glasovanje.

S tem je bil dnevni red občnega zabora izčrpan ter se je g. dr. Capuder zahvalil vsem navzočim za udeležbo ter jih pozval k složnemu delu za lepo bodočnost našega zadružništva.

Rudniška nesreča v Angliji

Buckingham, 4. jun. V rudniku pri Binkinghamu se je pripetila velika rudniška nesreča. Reševalna moštva so se podala v rove rudnika, da izkopljajo svoje tovariste. Včeraj, v nedeljo nemreč, so ves dan trupe zračili. Zato so danes izvlekli že prvih 10 trupov.

1500 ribičev utonilo

Seul, 4. jun. c. V korejskih vodah je prišlo do strasne mornarske žaloigre. Včeraj se je podalo na visoko morje troje brodovij ribičkih ladijic, na katerih je bilo nad 1500 ribičev. Na morju jih je ujet vihar in dozad se še nobena ladjiča ni vrnila v varni pristan. Tako so bile odpoljane na pomoč vojne ladje, ki pa niso mogle nikogar več rešiti.

Italijanski general pregleduje nemško-austrijsko mejo z vsem svojim štabom

Curih, 4. junija. b. Ves pretekli teden je ob avstrijsko-nemški meji vršil rekognosciranje polvelikih alpskih divizij v Bočnu italijanskim brigadni generali Alberto Pasanni. V njegovem spremljuju je bilo 7 italijanskih častnikov in kakih 20 podčastnikov in vojakov. Spremljalo pa jih je tudi nekaj avstrijskih častnikov, vsa pa so vozili v avstrijskih avtomobilih. Italijanski častniki so se posebno dolgo zadržali v okolici Fernpassa in Schar-

mutza, pri Aachnskem jezeru in pri Kufsteinu. V teh krajinah so častniki vnašali beležke v generalstebne zemljepisne karte. Istočasno so potovali ob avstrijsko-nemški meji častniki generalstebne šole pod vodstvom svojih učiteljev, toda kot posebna skupina. Po vseh iz Bocna popravljajo na južnem Tirolskem vse ceste in gradijo nove poljske železnice.

V Franciji in v Ameriki

Vročina, suša, toča, dež, sneg

Strabotna suša uničuje žito in živilo po dveh tretjinah teritorija USA in škoda, ki jo povzroča, se ceni na 5000 dolarjev na vsako uro. Živila so živje, pa tudi prebivalstvo v velikih mestih že občutno primanjkuje vode. V Milwaukeeju v Peorijski znaša vročina 104 do 110 stopinj Fahrenheita. Mississipi in velika jezero izhlapejo vodo v ogromnih množinah in ladje ne morejo več pluti s polnim tovorom, da ne nasedejo na dno. Vlada je dovoila farmerjem 5.476.000 dolnarjev podpora.

Medtem ko je cel teden vlada tako vročina, pa se je nad državo Montano razvilo strahotno nevrje, ki se je začelo z dežjem in točo, nehalo pa s snegom, tako da so vse gore pobljene. Valedi tega so uničene vse kulturne roži v mestu, ki je znamenito po svojem umetnem vrtnarstvu. Saen je padel tudi v državah Washington in Idaho.

Velike slovesnosti v Šabcu

Nj. Vel. kralj Aleksander odhaja od službe božje v pravoslavni cerkvi v Šabcu, ki te dni obhaja svoj 100 letni jubilej. Za kraljem predsednik vlade gosp. N. Uzunović v pravoslavni patrijarh.

Čudna zadeva iz vajenškega doma v šentpeterski vojašnici

S pomočjo mestne občine je bil v šentpeterski vojašnici osnovan nekak »vajenški dom«, čigar upravo so dobili nekateri obrtniki voditelji okoli g. Rebeka, tako, da se celo g. Pičman pritožuje, ker njegovi ljudje pri tem »domu« nimajo vpliva. Vajenec je revez in se zateče tja, kjer se mu nudi streha. Tako je tudi ta »vajenški dom« (ne zamenjati ga z onim vajenškim domom v Kersnikovi ulici, ki ni dobil od mestne občine ničesar) poln raznih mladih fantov, ki se uže te ali one obrti. Tudi nekaj dijakov je deležnih v tem »domu« nekakšne podpore. Fantje so poleg prenočišč in menina nekaj hrane deležni tudi vzgoje, s katero pa niso nič zadovoljni. Primer, o katerem govore mladi ljubljanski vajenci že dober mesec dni, pa kaže, da razmere v tem domu niso vzorne.

Neki fant je imel pač nevrečno navado, da je moč postelj – bolj je namreč na mehurju. Morda je povzročil še kaj drugega, nemara se ni hotel poboljšati ali pa je kaj odgovarjal, ko so ga prijemali zaradi tega, – nam je to vseeno, toda dogodek, ki se je zgodil z njim, je nedopusten.

Dne 27. aprila t. l. so prišli k fantu trije gospodje, ki so nam njihova imena znana. Druge vajence so poslali ven, fanta pa zavili v koc in ga

pričeli klestiti. Fant je obupno vpil in klical na pomoc, nakar so pričeli na hodniku zbrani dijaki protestirati. Zaradi teh protestov je bil izključen en dijak, pa tudi pretepeni fant je bil deležen enake usode. Fant se je pritožil baje na neke instance in zadeva teče dalje, toda počasi in se je bat, da se nanjo spomin kar izgubi. Med vajencem je dogodek kajpak vzbudil mnogo bridkosti in razočaranja.

G. župana javno vprašamo: Ali je pripravljen pospešiti preiskavo o tem dogodku? Ali je pripravljen ukreniti vse potrebno, da se tako postopanje z mladimi ljudmi v bodoče onemogoči? Kakšno zadoščenje namerava uprava vajenškega doma dati pretepenemuantu?

In še eno: Ali je mestna občina pripravljena omogočiti dostop v vajenški dom vajencem vsakega naziranja, brez ozira na to, kateri strokovni organizacijs pripadajo? Kakor nam je znano, sta bila kaznovana dva vajenca, ker sta se udeležila nekega strokovnega sestanka, ki nekomu ni bil ljub. Podpora mestne občine gre vendar iz javnega denaria in ne samo iz denarja pristašev g. Rebeka! Ali ni tako, g. župan?

Popoldne se je ljudstvo razlo, da si ogleda po lastni želji zagrebške zanimivosti. V muzeju, gledat zverine v Maksimir, po cerkvah, trgi in parkih, na Mirogoj, kjer so postali tudi na Radičevem grobu in zmolili otčenash za pokoj njegovi duši. Pa svoje znance so si obiskali. In »Lotmeržani«, kako ne bi našli gospoda Seršena, rojaka, ki v Radičevi ulici toči najboljšega lutomerčana! Vsak je našel svoje. In dekleta so imela nekatera res lep dan. Mamica je prišla na obisk! In je bila vesela mamica, srečna hčerka, da sta se srečno našli daleč od doma.

Tam po parketih, na prepogah, po divanah. To je strmela mamica, kako je njeni hčerkice lepo...

Z dvema vlakoma so se romarji odpeljali zvezcer nazaj domov. Njihovi spremljevalci so bili: župnik iz Hajdine in Svetega Miklavža in g. Munde iz Ljutomerja. V Bistrici so imeli pravi misijo. Morda še več, zakaj celo noč so spovedovali romarje. Pa so se junaska držali tudi v Zagrebu in skrbeli, da so si ljudje kar največ ogledali. Videli so marsikaj — a tistega, kar je nam Slovencem v Zagrebu najlepše, si pa le niso ogledali — Svetega Roka!

Svetega Roka Še o njem moram nekaj reči, in o naši službi božji v Zagrebu, ker smo nekaj spremeniли. Odslej je namreč tudi jutrnja maša pri Svetem Roku — tista, ki je bila doslej pri Sveti Mariji. Tako imamo sedaj pri Svetem Roku kar trikrat službo božjo. Zjutraj ob 5.15 in ob 10 in včerjice ob 5. Ob 8 dopoldne je pa tudi maša s hrvatsko pridigo.

cialistični dom radi orožja, je odredil vodja tamkajšnjega Schutzbunda obrambo doma in je admiriral svoje članstvo. Tri dni pred tem je bil preiskan tudi dunajski dom, pa se ni nič zgodilo. Vodstvo ni hotelo ali samo za enkrat še ni hotelo ničesar ukreniti. Linški podvodja Bernasek je udaril in upor se je pricel. Iz Linza je vzplamel ogenj proti Dunaju, proglašena je bila generalna stavka. Izdan je bil tale signal:

»Na noge! Vsi k zadnjemu boji proti fašizmu! Sklenjena je splošna stavka za vso Avstrijo! Danes zjutraj bi imel biti preiskan naš linški dom. Linški delavci se pa niso dali vreči na cesto fašistom in so z orožjem v roku priceli braniti dom. Na pomoč so bili poklicani vojaki, katerim so se pa Schutzbundovci ravno tako postavili v bran. V Zgornji Avstriji je naenkrat izbruhnila splošna stavka, nakar sta stranka in strokovna organizacija sklicala stavko za vso Avstrijo.

Delave! Nameščene! Republikane! Socialiste!

To je zadnja borba proti Dollfusu in fašistom! Zadnja borba proti kapitalizmu, gospodarski krizi in izkorisčanju — pred zmago!

Ta boj bo boril delavski razred z vsemi sredstvi in odločeno! Vsakdo naj se žrtvuje še zadnjie!

Naj živi socialist! Naj živi delavstvo, ki se bori za svobodo in pravice!

Vodstvo avstrijske socialdemokratske stranke. Predsedstvo svobodnih strokovnih organizacij.

Iz tega oklica je razvidno, da se je postavilo vodstvo na stališče: »Mi smo vodje, vi morate za namnik! Al! ne bi bilo pametnejše tresno premotriti položaj in nato zavzeti precizno straslič. Gotovo. Toda nekaj tednov pred tem je straslič Kongres sklenil tudi resolucijo o taktiki, ki konča s tole bojno napovedjo:

»Glede na zahteve heimwehrovskih fašistov po

† Fr. S. Korošcu, borcu izza davnih dob v spomin

S. Križ pri Rog. Slatini, 2. jun.

Na veliko soboto nam je še tako krepko in veselo odpel velikonočno Alelujo, da smo morali čestitati: »Se na mnogo let! Z milim nasmehom nam je odzdrival: »Ce ne tukaj, pa tam gor! Slovensko procesijo na Telovo je še vodil, četudi z velikim naporom; drugi dan zvečer je bil še nenavadno vesel in zgovern; v soboto zjutraj ob petih pa se je začulo sumljivo hrojenje iz njegove sobe v prvem nadstropju župnišča. Poklicani zdravnik dr. Treo je izjavil, da ni nobene pomoči več in kapelan A. Čater je že nezavestnemu podelil sv. poslednje olje. Vest o njegovem smrti je bliskovito in nemilo pretresla vse župljane. Nadžupnik Korošec je v resnici ljublju svoje ljudstvo in svojo župnijo. Ustregel si mu, če si njegove vernike, zlasti »apostolstvo mož«, v čem poohvalil; nasprotno pa ga je zbolelo v srcu, če si mu jih kdaj v tem ali onem pograjal. Tudi ljudstvo je ljublju svojega dobrega in mirnega duhovnega pastirja, ki je letos 1. maja završil že 36. leto svoje pastirske službe pri Sv. Križu na Slatini. Vse je, z nadžupnikom vred, že težko pričakovalo njegovega zlatomašniškega praznika, ki bi bil čez leto.

Franc Saleški Korošec se je rodil 27. januarja 1861 pri Sv. Marku niže Ptuja. Po dovršeni gimnaziji je stopil v mariborsko bogoslovno ter je bil 18. julija 1885 posvečen v mašnika. Kaplan je bil pri Sv. Rupertu nad Laškim, pri Sv. Vidu pri Planini, odkoder je prišel v Cirkovce. Odtod ga je škofijstvo 8. februarja 1894 poklicalo za učnega prefekta v dijaško semenišče v Mariboru. Obenem je prevezel uredništvo »Slov. Gospodarja«, od tega časa se je list od leta do leta povzdigoval. V Mariboru je bil dve leti tudi katehet in vojaški pridigar. Dne 1. maja 1898 je bil slovensko umeščen kot nadžupnik pri Sv. Križu na Slatini. Z njegovim prihodom se je dvignilo v župniji duhovno življenje, organizacija za organizacijo je vstala, dokler se ni postavil »Društveni dom«, ki je 1913 postal ognjišče prosvetnega dela v župniji. Škof Strossmayer, ki je znal ceniti zasluge kulturnega delavca na verskem polju, je 1902 imenoval nadžupnika Korošca za svojega konzistorialnega svetovalca.

Nadžupnik Korošec je na korist svetovrkičke cerkve in na veselje svojih župljyanov rastel v delih in zaslugah ter odlikovanjih. V ljudske vrstah je ponosno odjeknilo vsako častno imenovanje njih duhovnega pastirja. Veseli so bili njegovi verniki, ki so ga svoj čas pozdravljali kot konzistorialnega svetovalca lavantinske škofije, še veselješi, ko so ga pred dvema letoma počastili kot dekanata rogaške dekanije; in najveselješi, ko ga je lani ob svojem godu 29. avg. knezoško dr. Tomažič imenoval častnim kanonikom lavantinskega kapitlja, katemenu je bil blagi pokojnik tako vdaren zlasti v osebi stolnega prošta dr. Vraberja. Zvesto prijateljstvo ga je vezalo tudi z drugimi osebami in hišami, med katerimi naj imenujemo le še prelata dr. Kovačiča in Ogrizkovo hišo pri Sv. Križu na Slatini. Kako se ne bi se vsepovsod globoko občutil njegov neprizakovani odhod od nas, ko je bilo njegovo slovo brez slovesa in brez besede? Kaj bi nam bil dragi dekan in nadžupnik še rad povedal? Kaj vse bi mu še mi radi povedali, pa kličemo zdaj za njim v prevari grob.

Dragi oče, pogrešale Te bodo v dove in srote; vestni pastir, ob spovednici Te bodo čakale zastonj Tvoje verne duše; skrbni voditelj, pri Marijinih shodih in sprejemih Te ne bodo več videle zaupne dekliske vrste; ljubi tovariš, pri dekaninskih sestankih bo manjkalo. Tvoje ga zgorovnega molka in bogato preskušenega sveta; dobri nadžupnik. Tvoji številni kaplani se te spominjajo z vernodanim spoštovanjem; radodarni dobrotnik, dijaško semenišče v Mariboru je izgubilo enega izmed svojih največjih in najdavnjejših mecenov. Pred tednom dni smo pogledali v letopis lavantinske škofije za leto 1934. Po kanonični starosti smo Tebe, blagi gospod častni kanonik, našteli na devetem mestu. Kar stisnilo se nam je srci in toplo smo Ti zaželeti: »Življenje, stoj: dokler mu ne prisije zarja zlatomašniškega dne. Nismo bili uslušani. Zato pa nam bo Bog, upamo, spolin zdaj drugo, še večjo prošnjo? Tebi zlato plati v krogu izvoljenih, nam pa verno tolažilo tudi po Tvoji priporočni, ki jo pomnoži s priporočno škofa Slomšeka in apostolske žene Marije Ledohowske, kateri dve čestitljivi osebi si v svojem delu in življenju verno spoštoval in posnemal. Have, anima pia!

Kopalnišče

Piešťany

v dolini Vaga ČSR. Pavšal od Kč 65 — naprej vključno kopeli, zdravnik in takso. Natančneje Drogerij Gregorič, Ljubljana, Prošernova 8. S.

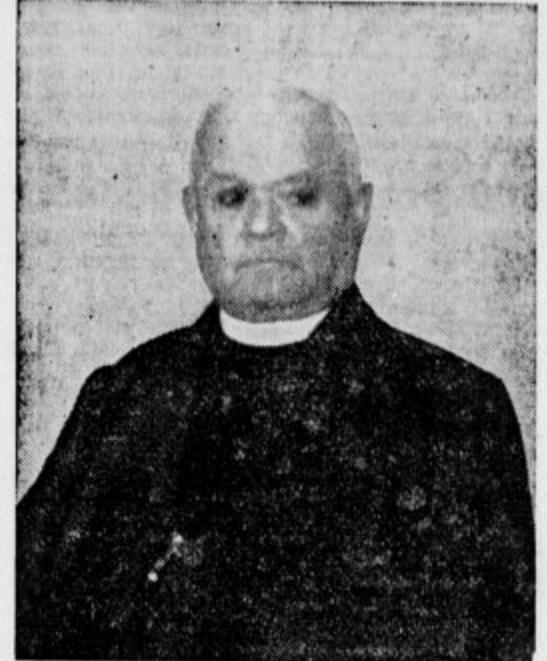
Blesteče beli zobje
z zobno pasto Odol

Zagrebški nadškoč dr. Bauer v Sloveniji

Novo mesto, 3. junija.

Na dan sv. birme je Novo mesto sprejelo v svojo sredo še visokega gosta, gospoda nadškoča zagrebškega dr. Ante Bauerja. Gospod nadškoč se je pripeljal s svojim avtomobilom v Novo mesto ter se ustavil v kapitelju, kjer je po sv. birmi obiskal našega g. knezoškoča ter ga povabil na konsekracijo svojega koadjutorja, ki bo v Zagrebu dne 24. junija. Zagrebški vladika se je popoldne ob pol 2 zoper odpeljal in sicer v Ljubljano, od tam pa v Gornji grad na obisk prejšnjega knezoškoča g. dr. A. B. Jegliča.

Zlatomašni jubilej

V Polju pri Podčetrku bo v sredo, 6. junija, zapel svojo zlato sv. mašo g. župnik Ivan Mlakar. Kljub svojim 74 letom je še mladeničko čil in vesel, zato pa še tudi opravlja z vso gorečnostjo dušno pastirske službo.

Rodil se je 20. junija 1860 pri Sv. Andražu v Halozah, kot sin premožnih kmečkih staršev. Tedanj kaplan Marko Štuhec, ki mu je bil birmanski boter, je nagovoril starše, da so poslali nadarjenega Ivana v gimnazijo, katero je dovršil z zelo dobrim uspehom. Odločil se je za duhovski stan in stopil v mariborsko bogoslovje. A že drugo leto ga je vlekle na jug in stopil je kot tržaški bogoslov v centralno bogoslovje v Gorici. Zelo nadarjen, je na željo svojega škofa dr. Janeza Glavina dokončal četrti letnik že 5. maja 1884. Dolgo se je zavlačevala rešitev od namestnje in je zato prejel višje redove 4., 5. in 6. junija 1884 v škofovski kapeli v Trstu.

Kaplanoval je kot mestni kaplan in katehet v Moščenicah, Pazinu, Buzetu in Trstu. Junija 1. 1891. pa je postal župnik na Brdu ob Čepičkem jezeru. Župnikoval je tu 13 let. Leta 1904. je stopil zaradi boleznosti v pokoj in se naselil v rojstni lavantinski škofiji, kjer je kot vpopojenec vsestransko pomagal v dušeskrbju.

Leta 1915. je bil poklican za vojnega kurata na italijansko fronto in bil 4. novembra 1918 ujet. Posrečilo se mu je uititi iz ujetništva, ker zna dobro italijansko. Ko se je 1919 vrnil, je bil nastavljen za vojaškega duhovnika v garniziji v Ptiju do septembra 1923.

Nato je nastopil službo pomožnega duhovnika pri Sv. Trojici v Halozah, a že leta 1924. ga je blagopokojni škof dr. Andrej Karlin imenoval za upravitelja romarske župnije v Zagorju pri Pilštanj. Ker pa je ta župnija hribovita in težava, mu je bila leta 1927 na lastno prošnjo podeljena uprava župnine Polje pri Podčetrku, kjer še danes neumorno deluje v cerkvi in šoli za dušni blagor župljjanov, ki ga iskreno ljubijo in epostujejo in se v velikim veselju pripravljajo na redko in pomemljivo slovenost zlate sv. maše. Veled svoje veselje narave je povsod priljubljen in prijetno ga je poslušati, kadar pripoveduje o svojem begu iz ujetništva. Bog ohrami zlatega jubilanta še mnogo let zdravega in veselega, vsa do bisernega jubileja.

Nato je nastopil službo pomožnega duhovnika pri Sv. Trojici v Halozah, a že leta 1924. ga je blagopokojni škof dr. Andrej Karlin imenoval za upravitelja romarske župnije v Zagorju pri Pilštanj. Ker pa je ta župnija hribovita in težava, mu je bila leta 1927 na lastno prošnjo podeljena uprava župnine Polje pri Podčetrku, kjer še danes neumorno deluje v cerkvi in šoli za dušni blagor župljjanov, ki ga iskreno ljubijo in epostujejo in se v velikim veselju pripravljajo na redko in pomemljivo slovenost zlate sv. maše. Veled svoje veselje narave je povsod priljubljen in prijetno ga je poslušati, kadar pripoveduje o svojem begu iz ujetništva. Bog ohrami zlatega jubilanta še mnogo let zdravega in veselega, vsa do bisernega jubileja.

Pisec gornjih vrstic pozablja seveda, da se je ravno pri železničarjih zadnja leta marsikaj spreminilo. Krščanska strokovna organizacija se je med njimi okrepila, ustanovljena je bila domovinska železničarska brambra, socialistični privilegi so ugasnili. Močan faktor, ki ga moramo vzeti v obzir pri nepristranski presoji, je bila tudi brezposelnost, ki je že v naprej obsodila na neuspeh stavke in vstajo. Gospodarska stavka je bila neizpeljiva in ali naj bi v takem položaju res privedla splošno stavko do zmage?

Najbolj so odpovedali voditelji

Najizrazitejše voditelje je vladar z luhkoto aretirala v sredini mesta. Celo general Körner, vojaški vodja Schutzbunda (šef generalnega štaba soških armad v svetovni vojni!), je bil aretiran v zadnjem vstajo na seji strankinega vodstva. Župan Seitz je bil aretiran na magistratu. Torej vse — po programu! Vlada je posnela pri tem popolnoma zgled socialistične vlade iz leta 1919, ko je ta aretirala 115 komunističnih voditeljev ob komunistični revoluci.

Morda so bili Bauer, Deutscher in Heinrich v obrestljivih mestnih okrajih. Deutscher, komandant Schutzbunda, je bil lahko ranjen. Toda niheč od slavnih velikih voditeljev ni stop

Ljubljanske vesti:

Velik zaklad špirita v Zeleni jam

Ljubljana, 4. junija.

Policija, mestni dohodarstveni urad in finančna kontrola so zadnji čas začeli prav strogo nadzirati in zasledovati tihotapce špirita. S temi posli so se v Ljubljani in Zagrebu zaceli baviti nekateri trgovci in drugi špekulanji, ki skušajo na prav lahek in ne toliko riskanten način zasluziti velikanske dobitke. Špekulanji so se spravili na špirit, od katerega je treba plačati najprej državno trošarino 24 Din pri litru, nato banovinsko 5 in mestno trošarino 13 Din pri litru, kar znesi torej skupaj 42 Din. Tem trgovcem — prebrisanim tihotapcem pa se je posrečilo, da so znali v promet spravljati nezatrosarjeni špirit, ki so drugim trgovcem ponujali po 16 Din liter, sami so ga pa dobivali po 5 do 8 Din.

Merodajne oblasti še niso izrekle končne sodbe v tej veliki tihotapski zadevi. Organom mestnega dohodarstvenega urada pa se je te dni s pomočjo policijskih detektivov in stražnikov posrečilo odkriti pravca začeli čistega špirita. Tam v Zeleni jami so imeli opravka. Vršili so neko hišno preiskavo. Ni imela začeljene uspeha. Bilo je prav pretekelo sredo, dne 30. maja ob najhujši nevihiti, ko je treskalno in grmelo, kakor da bi se nebesni svod podiral. Med to nevihito so dohodarstveni pazniki začeli preiskovati čudna »grobisca« v takozvani Anžkovim gramoznem jami, ki jo sedaj zasipišo mestni smetnari s smetmi. Preiskovalnim organom so se »grobisca«, napravljena s smetmi, zdela čudna. Z železnim drogom, s katerim navadno drezajo v se-

nene vozove, ali ni mogoče tam skrit sodček žlahtne kapljice, so začeli suvati v eno tako »grobisca«. Ko so parkrat sunili, se jim je čudno zdelo, da je drug zadel na prav trden predmet. Začeli so smetišče razkopalati in čez nekaj minut so zvalili iz »grobisca« 134 litrov držeč sod. Bil je prav skrbno zadelan v smeli. Povrh je bila lepenka, da ni prišla do soda vlagi, spodaj pa opeka, da je bil sod na suhem. Vse je bilo prav skrbno urejeno. Sod, ki je bil poln čistega špirita, so zaplenili. Ugotovili so, da ta špirit ni bil zatrosarinjen. Samo na vseh trošarinah bi bilo treba plačati 5528 Din. Lastnik sodčka se sprva ni javil mestnemu dohodarstvenemu uradu, pač pa še sedaj, ko je uvidel, da mu bodo itak prisli na sled.

Lastnika tega sodčka so dohodarstveni organi že lani sumili, da se bavi z nečednimi manipulacijami, pa mu niso nikakor mogli stopiti na prste. Anžkova gramozna jama je v bližini nove carinarnice in v bližini Jame, kjer ima tvrdka Pipan in Co. svojo zalogo bencina. Zato so nekateri, ko so začeli brskati po smetišču in ko je najhuje grmelo, pripominjali v sali: »Bezite! Treščilo bo v bencin!« Pač je treščilo v špiritu, ki bo lastnika prav draga prisel veljat, kajti plačati bo moral visoko denarno kazen zaradi tihotapstva.

Trošarska kontrola alkohola in vina je od leta 1932. zelo otežkočena. Poznavalci razmer zatrjujejo, da so država, banovina in mestna občina utrpele v tem času že do 600 milijonov na trošarini.

600 prošenj za počitnice

Ko se je pred meseci razvedelo, da pošlje tudi letos mestna občina revne otroke na počitnice, so pričeli revni starši takoj prihajati v vlagati prošenje. Do konca meseca maja se je nabralo okoli 600 prošenj. Sredstva mestne občine pa so omenjena in žal ne bodo mogoče poslati vse teh otrok na počitnice, čeprav je med njimi vsaj 95 odstotkov nujno potrebnih letovanja. Kakor dosedaj kaže, bo poslanih na počitnice kvedljemu kakšnih 250 otrok. Otroci bodo šli v manjšem številu — 40 — na morje in sicer v Kraljevico, vsi ostali pa v Medno. V Mednem se od leta do leta bolj razvija stalna počitniška kolonija za otroke. Kraj je zelo pripravljen, ker je vstop v avtomobilski ceste, solnce in zraka je tam dovolj, dovolj je tudi peska in trate za igre, povrhu pa je Sava tam skoraj redno nizka, da je omogočeno kopanje tudi najmanjšim. Mestna občina je z dekanom g. Zabretom iz Št. Vida sklenila že ugoden sporazum, da je bil del sveta, ki je cerkvena last, prepričen v te namene.

Mestna občina letos še ni dobila dovoljenja za javno tombolo, katere izkušček bi šel za otroške počitnice. Ako bi se posrečilo v zadnjem trenutku še dobiti dovoljenje, bi moglo na počitnice še kakšnih sto otrok več. Čudno, da tega dovoljenja ni mogoče dobiti, ko ga lahko dobi skoraj vsako društvo in dostikrat celo za manj človekoljubne namene, kakor je ta.

Sestanek slovenskih agronomov

Občeni zbor slovenskih agronomov, včlanjenih v ljubljanski sekciji Združenja jugoslovenskih agronomov, je bil v soboto 2. junija v sejni dvorani Kmetijske družbe. Na občinem zboru so se obravnavala važna kmetijsko-strokovna in agronomsko-stanovska vprašanja; velik del zborovanja pa je bil posvečen pripravam za kongres jugoslovenskih agronomov, ki bo meseca septembra v Ljubljani. Kongresa se bodo udeležili stanovski tovarši iz vse države, zato bo imela ta prireditev za nas še prav poseben značaj.

Ob pol osmiljih zvečer je predsednik tov. inž. F. Teržan otvoril občeni zbor, predlagal udanostno brzjavko Nj. Vel. kralju in pozdravni brzjavki kmetijskemu ministru Dr. Kojčiju in banu dr. Marušiču, kar je zbor soglasno sprejel. Po predsednikovem in tajnikovem poročilu je nadzorni odbor predlagal razrešnico odboru, ki je bila soglasno sprejeta. Po izvršenih dopolnilnih volitvah so v novi upravi: predsednik ing. B. Ferlinic, podpredsednik ing. Josip Zidanšek, tajnik ing. J. Zaplotnik, blagajnik ing. Ivo Lajčak, odbornik: ing. Jos. Teržan, ing. V. Sadar, ing. S. Sabec in ing. I. Kranjc, nadzornika: ing. V. Petkovšek in ing. J. Rataj.

Po vsestranski izmenjavi misli se je občeni zbor zedinil za resolucije, tičeče se pospeševanja kmetijstva, kmetijskega šolstva, raznih kmetijskih strokovnih ustanov ter stanovskih zahtev materialne vsebine.

Ob 22.30 je predsednik zaključil uspešno zborovanje.

Med. univ. dr. Bezič Luka

specialist za otroške bolezni

ordinira od 13 do 15 na Erjavčevi cesti št. 4 b/l.

Telefon 38-39.

Velikanski dovoz sadja. Včeraj je bil na sedanji trg velikanski dovoz sadja, zlasti domaćih in tudi drugih česenj. Kmetice iz soštske in tam bližnje okolice so pripeljale na trg težke košare in jerbase česenj, ki so letos razmeroma dobro obrodile. Bilo je nad 120 jerbasov in košar česenj na trgu. Razen tega je bilo uvoženih tudi mnogo dolenskih in štajerskih, bosanskih in bannatskih česenj. Vsega je bilo na trgu nad 10.000 kg česenj, ki so še prav dobro promet. Domače česenje so bile po 2.50–4 Din kg. Prav mnogo je bilo gozdnih jagod, ki so sedaj že po 3 do 4 Din liter. Borovnice so bile 2 Din l. Češnje so pač vrgle lepe denarje, kajti ljudje so jih marljivo kupovali, pa vendar so nekateri kmetice morale ostati na trgu do poznega popoldneva, da so mogoči prodati vse blago.

Opozorilo hišnim posestnikom. Hišne oglasne tablice za oddajo stanovanj in lokalov je radi nejasnosti do končne inštančne odločitve kolkovati tudi na lastnih hišah po 1 Din. Prvo društvo hišnih posestnikov v Ljubljani.

Delo komisije, ki je pregledovala hiše ob nabrežju Ljubljanice, kjer regulirajo strugo, je v glavnem končano. Komisija je ugotovila, da so hiše v sklopu v dobrem stanju, le sem in tja je kakšna razpoka. Samo ena hiša je v nevarnosti, da bi ji mogla regulacijska dela škodovati, ker kaže precejšnje razpoke. Vendar pa so te razpokane popravili z mavčinimi spojkami, tako, da bo tudi prestala nevarnost.

Zelje na trgu. Zanimivost, za katero so se včeraj zanimali številne gospodinje na trgu, so bile želje, ki jih je cele košare prinesel na trg

nekaj mlad Crnogorcev. Pravil je, da je želje napolj po gozdovih Crne gore. Ponujab jih je prav ponjeni, po 8 do 10 Din kos, in jih zraven hvalil, kako lepo živali so to, kako koristne za vrt in hišo, ker polove vse žuželke. Prodal jih je res prece.

○ Ponokod dobra letina za seno. Včeraj zjutraj je močno deževalo. Nato je nastopilo silno soprovo vreme, tako, da je termometer že ob 7 kazal +20 C. Ob 14 pa na Vodnikovem trgu +34 C. Barometri 755 mm. Dan je bil drugače prav ugoden za košnjo. Okoliški kmetje se sedaj žurijo s košnjo. Mnogi so zadovoljni in zatrjujejo, da že kmalu niso imeli tako lepe in obilne mrve.

Mlin na veter,

kakršnega pri nas ne poznamo, je zgradila po holandskem vzorcu znana tovarna čokolade Mirim. Montirala in razstavila ga je na velejemu v paviljonu »H«. Mlin je stalno v obratu. V mlinu prodajajo Holandske čokoladne izdelke in kakao. Izvedeli smo, da dobijo v mlinu gospodinje zastonj recepte, otroci igračke, gospodje pa kovčeve.

○ V vodo je skočila. V soboto popoldne sta odšli na kratek izlet na Kodeljevo 19-letna služkinja Ivanka Pernarjeva, uslužbena pri Frančiški Žirovniki na Vodnikovem trgu 2 in doma z Rakke, ter njena prijateljica Pavlina Primčeva. Najprej sta pri Kodeljevi grajsčini nabirali cvetje, naenkrat pa se je Pernarjeva obrnila in stekla proti Ljubljani. Ko je Primčeva pritekla za njo, je Pernarjeva že skočila v vodo, ki jo je odnesla. Primčeva je klicala na pomoč, toda v bližini ni bilo nikogar, ki bi mogel pomagati. Pernarjeva je izginila v Ljubljani. Primčeva je o žalostnem dogodku obvestila gospodinjo Pernarjeve in policijo. Dosedaj trupa nesrečnega dekleta še niso našli. Vzrok samoumora ni znan.

○ Tujsko-prometna razstava v Frančiškanski ulici, brez vstopnine, odprta od 11. do 3. ure.

Za povzdigo domačega gospodarstva

Po Narodni Odbrani pokrenjena gospodarska akcija »Svoji k svojim« se živahnovo razvija. S dolevanjem raznih društev: kulturnih, socialnih, stnovskih, humanitarnih itd. se vrši organiziranje konzumentov najvažnejšega sestavnega dela celotne akcije. Brez konzumenta se ne more niti povečati nakup domačega blaga niti dvigniti produkcijo domača in industrije. Konzument je tisti, v česar rokah je usoda našega producenta, konzument lahko prepreči odtok našega dinarja v inozemstvo, konzument je oni, ki na nakupu domačega blaga omogoča zaslužek našemu delavcu, našemu uradniku in vsem neštetim, ki pridejo le z zboljšanjem našega gospodarstva do svojega, čeprav skromnega koščka kruha.

Komu se ne krči srce, ko vidí sestradanje in upadne obrazje naših brezposelnih. Ne gre samo za našega ročnega delavca, ki se ga onemoglega od trpljenja in pomanjkanja sploh ne da več ločiti od običajnega cestnega berca, gre tudi za veliko število onih, ki so preživeli svojo mladost v urejenih gmotnih razmerah, so si s svojo bistroumnostjo in marljivostjo pridobili visoko izobrazbo, pa ne morejo danes najti zaslužka in so pahnjeni v brezposelnost in pomanjkanje.

Da poveča zanimanje za domače blago in primore k zboljšanju našega gospodarstva, je založila Narodna Odbrana v Ljubljani številne izvesne propagandne tablice za izložbo, prodajne in obratne lokale, urade, pisarne, kavarne, restavracije in druge javne lokale, ki naj vidno nameščene pozivajo k nakupu domačega in svarijo pre i nakupu tujega blaga.

Pričujoča slika predstavlja posnetek te propagandne tablice, ki je umetniško izdelana iz trpežnega kartona in okrašena z narodnimi motivi v več barvah, primerena za namestitev v vsaki izložbi in v vsakem obratnem lokalnu. Tablice bodo prodajali člani Narodne Odbrane po določeni ceni 30 Din za komad. Izkušček bo porabljen za propagando te prepotrebne akcije, ki nam more edina nuditi dovoljno jamstvo za doseglo onega uspeha, katerega ji mi vsi želimo!

Mariborske vesti:

Niz carinskih postojank

Maribor, 4. junija.

Letošnje leto pomeni za izgraditev naše obmejne carinske službe važen mejnik. Carinske postojanke ob severni meji so prisile letos na vseh važnejših točkah pod lastno streho ter poslujejo sedaj v ličnih carinarnicah, ki olajšujejo službovanje, so pa obenem v okras obmejnem krajem in dostenjno predstavljajo tuje naša obmejna oblastva. Carinska meja napram višji Štajerski spada v območje carinarnic v Mariboru, Gornji Radgoni in Dravogradu. Najdaljši obmejni pas spada pod mariborsko glavno carinarnico, ki ima sedaj obmejne carinske postojanke v lastnih carinarnicah v St. Ilju, Svetini in Sv. Jurju ob Pesnici. Oddelka Geršak in Sladka gora se nahajata še v tuji zgradbi.

bah, ki jih ima carinarnica v najemu. Prav tako oddelek na Kapli. Največji obmejni promet izkazuje carinarnica v St. Ilju, ki je ob enem ena najvažnejših obmejnih postojank v državi, kar se tiče avtomobilskoga prometa. Vse ostale obmejne postojanke so krajnega pomena ter važne posebno za dvolastniški promet, dokim je avtomobilski promet preko njih nezamenen. Mariborska carinarnica zaposluje na vseh teh obmejnih točkah in v svoji mariborski centrali skupno 42 uradnikov, večje število pomožnega osebja in zaupnikov za pobiranje tihotapstva, ki je baš na tem obmejnem sektorju najbolj razvito radi bližine Maribora, ki je znani kot center tihotapstva s saharinom v državi.

ranjen na glavi z nekim trdim predmetom, najbrže s kamnom. Radi tega so se vršili pojedine poizvedbe ter so orožniki artileriji progovnega čuvajo ter ga oddali v zapore mariborskoga okraja. Čuvaj priznava, da je Garmuš šel dne 21. maja iz Trboj proti Dravogradu po železniški progi. Čuvaj ga je nagnal s proge; Garmuš, da je bežal ter na strmini padel v Dravo.

○ Na dosmrtno ječo. Dne 6. aprila se je vršila pred velikim senatom mariborskoga okraja razprava proti morilcem 65-letnega višnjčarja Antona Balažiča, ki so ga dne 23. decembra roparski napadlci v Brezovniku ubili. Sodišče je obsodilo 26-letnega viničarja Jožefa Bohinca na 20 let robije, 22-letnega njegovega bratanta Antona pa na 15 let, dočim je tretjo obdeljenko Ljudmilo Plohl oprostil. Obsodjeni sta se pritožila na stol sedmorice, ki je sedaj zvišalo kazen Jožefa Bohinca na dosmrtno rojbo, ostalo razsodbo pa je v celoti potrdilo.

Celje

○ K poročilu o občinski seji na Bregu, ki ga je priobčil »Slovenec« v nedeljo, moramo zaradi jasnosti pripomniti, da je glede predloga, ki ga je stavljal g. Mihelčič zaradi oglednikov za izdajanje živinskih potnih listov, ostalo vse pri starem, le za Ložnico je bil na novo imenovan g. Kovač. — Pri tej občinski seji je bilo s strani gospoda župana Kukovca izreceno popolno priznanje o kapucinom. Oo. kapucini so namreč prosili okoliško občino za odpis občinske trošarine na vino, ki ga bodo rabili za delave. G. župan je predlagal, naj se prošnji ugodil, ker uprav oo. kapucini storijo v okoliški občini veliko za reveže. Njegov predlog je tudi obveljal.

○ Z ozirom na notico, ki smo jo priobčili v zadnjem številku s spremembami, pri »Novi dobici«, smo dobili z oficijelne strani sporočilo, da ni pri »Novi dobici« nobene sprememb, pač je pa prevzel predstavstvo Zvezne tiskarne ravnatelj Celjske posojilnice g. Kralj, ker je gimnazijski direktor gosp. Mravljak to mesto odložil zaradi prezaposlenosti.

○ Umrl je v celjski javni bolnišnici Josip Conč, 62 let, dinar na Glazbeto pri Rogoški Slatinici. V Kasazah št. 6 je umrl 45-letni posestnik Konrad Resnik. N. v m. p.

○ Nedeljske svečanosti, ki jih je priredila Jadranska Straža, so se nadaljevale še popoldne. Ob pol 3 je bila na Glazbji akademija, ki so jo priredile vse celjske

Ljudstvo slavi šolnika in šolo

Dva jubileja na Krki

Dvojni jubilej, namreč 90-letnico g. Šolskega upravitelja Iv. Lobe in 125-letnico šole, smo klub deževnemu vremenu lepo proslavili. V soboto, 26. maja zvečer sta priredila jubilantu pevski zbor in gasil, godba lepo podoknico; višek slavnosti pa je bila nedelja. Ob tričetrti na 9 smo peljali slavljenca na okrašenem avtomobilu in spremljuv v cerkev, kjer je ob 9 daroval sv. mašo in pridigal o vzajemnem delu cerkve in šole jubilantov učencem g. Lojze Zupanc, župni upravitelj v Šmihelu pri Žužemberku. Po službi božji se je začela slavnost na trgu pred cerkvijo. Šolski upravitelj g. Lojze Intihar je najprej orisal zgodovino krške šole, jubilantovo življenjsko pot ter veliki pomen njegovega dela za gospodarski in kulturni napredok krške doline. Jubilant g. Ivan Lobe je živ zgled neumornega delavnosti in vztrajnosti; rojen let 1834. v Hinjah na Dol., je že v zgodnjih mladostih živil v sebi klic, ki mu je pokazal življenjsko pot. Oče ga ni mogel šolati; zato je privatno študiral, napravil izpite in nesničil svoje ideale. Prvo službeno mesto je bilo v Ambrusu; l. 1878 pa je prišel na Krko, kjer je služboval polnih 25 let. Njegovo šolsko delo je trajalo v celoti skoraj pol stoletja – 45 let! Pač redek primer službe narodu! Na Krki je bil tudi organist in pevovodja. Za svoje delo je dobil od 90-letnici priznanje tudi na najvišjem mestu: že 19. maja t. l. ga je Nj. Vel. kralj Aleksander odlikoval z redom sv. Save V. stopnje: odlikovanje mu je pripel okr. načelnik g. Podboj. Mnogi so poslali pismene in brzjavne čestitke, med njimi pesniška od g. župnika Neuhausera in originalna od g. župnika Antona Hribarja – Korinjskega, ki je bil tudi jubilantov učenec. Občina Krka je jubilanta izvolila za častnega člana že ob njegovih 80-letnicah; za ta jubilej pa mu je poklonila spominski album s časitkami in podpisimi vseh še živečih učencev, kar je za jubilanta gotovo dragocenost; saj bo v teh podpisih, ko bo prebiral album, videl svojo mladost in gledal svoje delo! Za častnega člana ga je izvolilo tudi Sadarsko društvo na Krki, ker je prav njegova zasluga, da se je Krka takoreč spremenila v krasen sadovnjak; njegovo započelo delo zelo uspešno nadaljuje omenjeno domača Sadarsko društvo. Čestitke so mu izrekli tudi mnogi njegovi stanski zastopniki.

Že zadnjič smo pisali na tem mestu o važnosti šolske vzgoje in o vlogi šolstva, posebno v našem narodu. Ko človek hodi po naši lepi Sloveniji, opazi tole posebnost in – skladnost: cerkev, šola, prosvetni dom. To so trdnji braniki naše narodne in kulturne bitnosti; dokler dobiči trije hrami polni in pod dobrim vodstvom, bo naš malo narodič prebolel vsako krizo, pa naj bo še tako huda. V teh treh svetih

šolah je črpal in bo črpal naš narod novih moči in novih idej.

Tudi Krka se je tega zavedala, ko se je pripravljala na svoj dvojni jubilej. Vemo vtiče: dober duhovnik ima srce za vse; njegova naloga je, da z ljubezni zdrži vse, v cerkvi, občestvu se nahajače ovčice – svoje farane. Preteklo nedeljo pa je lahko na Krki vsak videl, kako tudi pravi učitelj-vzgojitelj zdrži vse; vse k enemu in edinem cilju: kulturni in gospodarski napredek.

Izraz tega je bila tudi popoldanska akademija. Vršila se je v krškem »letnem gledališču« – na župnijskem podu, ki je bil ves v vencih in zastavicah. Spored akademije je bil naslednji: 1. Govor g. učitelja E. Hrovata o 125-letnici krške šole; 2. Simbolični prizor »90-letniku (Ruža Petelinova); 3. Petje mladih, zpora. Nasli najmlajši so nam zapeli 5 pesnic pod vodstvom g. šol. upravitelja L. Intiharja (Vigred približa se, Češljaj me, češljaj, majice, Pesem stanov, Soldaški boben, Lastavice) tako lepo, da smo bili kar zadivljeni. – Za konec so nam naši fantje zelo lepo in dovršeno podali na održ Finžgarjevo »Našo krije, katere dejanje se godi v francoskih časih okoli leta 1809. – Marsikdo ne ve, koliko truda in dela je v taki prireditvi. Vsak pa je lahko videl in spoznal da smo na Krki vsi eno – s šolo in z njenim voditeljem! »... a mogočniji naj pomniji!

so zadnje besede Miklavž Borštnika, ko blagoslovila Štefana in Šerico. Vsi nasprotniki šole in prosvetne naj pomnijo, da bodo vedno zadeli ob neporušljiv zid mladega doraščajočega rodu, ki hoče vedno podpirati šolo pri njenem vzgojno-kulturnem delu!

Še nekoliko zanimivih podatkov! Šolski pouk smo imeli na Krki že za časa Marije Terezije, približno od l. 1770 dalje. Počeval je sprva seveda v taki »nedeljski šoli domači« organist kakor povsed drugod v tej dobi. To poslojje in tudi redni šolski pouk pa nam je dala Napoleonova Ilirija l. 1809. V tej 125-letni dobi je poučevalo na šoli 42 učnih moči. Najdalj služujejo gđe Strausova, že 29. leta, jubilant g. I. Lobe pa je pončeval 25 let; sedanji neumorni šolski upravitelj g. Lojze Intihar pa tudi letos obhaja 10-letnico službovanja na Krki. Po približni ceničnosti je dala krška šola 8 duhovnikov, 3 učitelje, 1 zdravnika, 1 profesorja in mnogo raznih uradnikov. Kako se je razširila iz eno- v petrazrednicu in o njenih »podružnicah« na Polju pri Muljavi in na Korinju, smo poročali že zadnjie.

Ni pa to vse delo naše šole. Omeniti moram še nekaj zelo važnega: naša šola nas je namreč zdržala! Odstranila je različne predstode in dala pobudo za mnoga koristna dela. Preteklo zimo pa je – 20. februar t. l. – odprla »krško univerzo«. Z dovoljenjem oblasti je šola prirejala tedenska večerna predavanja (o pomerni izobrazbi, o gospodarstvu, o državljanski vzgoji). Zanimanje je bilo silno veliko: iz skrajnih vasi so posečali ta predavanja naši možje in fantje kljub slabemu vremenu ali oddaljenosti. Želimo le, da bi šola tako lepo začeto delo nadaljevala.

Uboj pri Ptiju

Ptuj, 4. junija.

V Rogoznici pri Ptiju se je zgodil žalosten slučaj, ki je zahteval smrtno žrtvo. Preteklo noč so nekateri vaščani med seboj spričali. Ker so bili nekoliko vinjeni, je pri prepriču nastal hud pretep, pri katerem sta igrali glavno vlogo motika in krampi. Pretep se je končal šele tedaj, ko se je železniški delavec Jožef Brmež zgrudil in nepremično bležal v mlački krv.

Prepeljali so ga nemudoma v ptujsko bolnišnico, vendar je bila zdravniška pomoč zmanj, ker je ranjeno podlegel poškodbam. Sodna komisija je izvrnila obdukcijo in ugotovila smrtonosne udarce na glavi. Lobanja je bila prebita na treh krajih in bi bila zmanj zdravniška pomoč, četudi bi bila takoj pri roki. Udarci z motiko in kramponom so povzročili nevadne poškodbe tudi na rameh in nogah. Uvedena je preiskava in so ubijalcu že na sledi.

Koledar

Torek, 5. junija: Bonifacij, škof; Valerija, mučenica.

Novi grobovi

† V školi Loki je včeraj mirno v Gospodu zaspala uršulinka s. Marija Alojzija Poljanec. Pokopali jo bodo v sredo popoldne. Naijeti svi večna luč!

† V Mostu pri Ljubljani je nenadoma umrl g. Davorin Končar. Pogreb bo v sredo ob 2 pop. Naijeti v miru počiva! Žalujčim svojemu naše sožalje!

† V Kasazih pri Petrovčah je v nedeljo umrl posestnik gosp. Konrad Resnik v najlepši dobi 48 let. Zapušča žalujočo ženo in hčerk. Pojko njegovi duši.

Osebne vesti

= Poroka. V St. Vidu pri Grobelnem sta bila poročena inž. Stergaršek Anton in Kunej Marija. Poročal ju je njun nekdanji katehet Kolenc Leopold. Za pričo sta bila brata ženinova Stergaršek Miha in Alojzij. Iskreno čestitalo!

Ostale vesti

Razsoda v procesu »Edinostic« V soboto je bila po štirideveteri razpravi pred zagrebškim okrožnim sodiščem izrečena obsoda v procesu zloglasne kreditne družbe »Edinostic«. Oba obžalovani, bivši ravnatelj Franc Kenda in bivši glagajnik Ignacij Krištofič sta bila spoznana krivim prevar. Kenda je dobil 4, Krištofič pa 3 leta rojbe, oba pa tudi izgubo častnih pravic za dobre let. Vseh 1500 oškodovanec je sodišče zavrnilo na civilnopravno pot.

Nad 5 in pol milijona posejil v maju. Zemljiska knjiga ljubljanskega okrajnega sodišča izkazuje za maj, da je bilo podanih 79 vlog za intabilacijo raznih posojil in kreditov na posestva in hiše v mestu in okolici. Celotno je bilo vknjiženih 5.785.521 Din. Vknjižena so bila prav visoka, pa tudi mala posojila. Tako je bilo na neko posestvu vknjiženo posojilo do 1.000.000 Din, pri tretih pa posojila po 500.000 Din, pri enem posojilo 605.000 Din. Vknjižena sta pa bila tudi prav nizka zneska po 250 in 900 Din. Hipotečni trg je bil v maju mnogo živahnjejši kot letos druge mesece.

Nova učna knjiga za nemščino. Ministrstvo prosvete je odobrilo slovensko izdajo I. dela nemškega učbenika od Trivunca-Kangrge, ki jo je pri-

ČOKOLADA *Unione*

redil za slovenske srednje šole prof. dr. Pavel Brežnik.

— Telefonski promet. Prometno ministrstvo je dovolilo, da se otvorí telefonski promet med našo državo in Francosko Indokinijo. Pogoj in pristojbine za pogovore so razvidne iz Službenih novin od 31. maja t. l.

— Tatvina. V Gotni vasi pri Novem mestu je bila pretekli teden izvršena pri belem dnevu tatvina v hiši g. Ane Hrovat. Sredi popoldneva, ko se je posnetnica mudila zunaj na polju, ji je nekdo iz zaklenjene skrinje v njenem stanovanju pokrajal nekaj obleke, denarja, zlatnine in srebrnine. Kolika je vrednost pokrajenih predmetov, še sama dobro ne ve.

— Pri astmi in boleznih srca, bolečinah v prsih, plučnih boleznih, škrofulozu in rahitisu, povečanju zaščitne žleze, tvorbi golše je velike važnosti ureditev delovanja črev z uporabo naravnega »Franz-Josef« grenčice. Kliniki svetovnega slovesa so opazili prijetih, da so s Franz-Josef« vodo izginila zaprtja, ki se pokazuje v začetku bolezni, ne da bi se bila pojavila pričakovana diareja.

— Z desko ga je ubila. V Monoštru v bližini Sombora se je le dni zgodila krjava družinska žaložiga. Poljedelec Franc Fečes je prišel ob 1 ponovi nekoliko vinjen domov, kjer ga je žena pa v strahu in skrbi pričakovala. Med zakoncem je nastal preprič, že na cesti, pri čemer je vijenjen Fečes začel ženo tepliti. Ta je v sili zagrabil desko in ga s tako silo parkrat udarila po glavi, da ga je mahom obilila kri in se je mrtev zrušil na tla. Ubiti je bil star 57 let, ubijalka pa je stara 53 let. Žena se zagovarja pred preiskovalnim sodnikom s silobranom.

— Huda obsoda morilev lovskega paznika. Pred okrožnim sodiščem v Požegi je bila te dan razprava proti kamnoseku Pavlu Klašu, očetu dveh otrok, in Stjepanu Mitroviču zaradi umora lovskoga čuvaja Luke Milakoviča. Dne 8. februarja sta šla v gozd in kmalu opazila Milakoviča. Ko sta videla, da ju je Milakovič opazil, sta pričela pred njimi bežati, Milakovič pa jima je sledil. Nato sta se skrila vsak za debelo drevo in ga čakala s puškami. Ko je prišel v neposredno bližino, je najprej ustrelil Klaša in zadel čuvajo v prsi. Milakovič je poklepal in vrgel svojo puško proč, mimo prosek oba napadala, nاج, ga ne ubijeta. Toda že ga je zadel drugi strel iz Mitrovičeve puške. Nato je priskočil še Klaš, zgrabil čuvajo puško in iz bližine treh korakov ustrelil še tretjih na Milakoviča, ki se ni več ganil. Nato sta ga še obalka s puškinimi kopiti. Pred sodiščem sta zločin priznala, vendar sta zvršala krivdo drug na druga. Sodijoč je obosidoval Klaša na smrt na vešali, Mitroviča pa na dosmrtno robijo.

— Černe Vladimir, gostilničar v Zagrebu, Radičeva ul. 1, se je preselil in odpri pozorno na novo urejeno gostilno v Varsavski ul. 5 (prej Samostanska) tik Evropa kina ter se priporoča svojim cenjenim gostom za nadaljnjo naklonjenost.

— Za mesec junij – posvečen presv. Sreču Jezusovemu – priporoča »Jugoslavška knjigarna« sledenja premišljavanja in molitvenike: Presvete Sreču Jezusove, kratka premišljavanja za mesec junij, spisal M. Jurhar, cena Din 14, vezano Din 20. Knjižica obsegajo poleg premišljavanja za vsak dan v mesecu še liturgijo v čast presv. Sreču Jezusovemu. – Nevesta presvetega Sreča – sv. Marjeta Marija Alacoque in češčenje božjega Sreča. Spisal dr. J. Valjavec, cena Din 8. – Obljube Sreču Jezusovega, spisal R. Pate, D. J. Din 8. Knjižica vsebuje 12 obljub Gospodovih kot plačilo onim, ki časte njegovo presvelo Srečo, dodana je Devetdevnice v čast presv. Sreču. – Pri božjem Sreču. Premišljavanja za prve petke devetih služb, sv. maša v čast presv. Sreču in druge molitve so vsebina tega priročnega molitvenika, ki ga je spisal dr. Fr. Knific; stane z rdečo obrezjo Din 16, z zlato Din 20. – Dalje priporočamo molitvenik od p. Pristova, D. J.: Presvete Sreču Jezusova, Kralj in središče vseh sv. II. izdaja. Stane z rdečo obrezjo Din 28, z zlato Din 40. Obsegajo pouk o poobožnosti do Sreču Jezusovega, splošne molitve – mašne, obhajilne, spovedne in druge – spravne in zadostilne ter pesni v čast presv. Sreču. – Krajlevanje Sreču Jezusovega v družinah (Nebeske rože). Din 15, vezano Din 20. – Vse te knjižice ima v zalogni »Jugoslavška knjigarna« v Ljubljani.

— Pri hemeroidalni bolezni, zagatenju, natranih črevih, abcesib, sečnem pritisku, odebelenih iestrih, bolečinah v krizu, tesnobi v prsih, hudem srčnem utripanju, napadnih omotice prinaša uporaba naravne »Franz Josefove« grenčice vedno prijetno olajšanje, često tudi popolno ozdravljenje.

Kostanjevica

2000 mož in žena se je to nedeljo v globoki pleteti oddolžilo padlim rojakom Kostanjevice in Sv. Križa na prelepih Slinovicah. Na tem kraju, o katerem nam je vedno tako lepo govoril pokojni prvi predsednik Zveze slovenskih vojakov, domačin Martin Colarič, je v nedeljo ob 6 daroval sveto mašo z božnillnim nagovorom kurat g. Fr. Bonč. Njegov govor in petje domačega zborja je šlo vsem globoko do srca. Domača gospoda župnika z g. kaplanom sta opravila nato žalne molitve. Kakor so stari Slovani zborovali in sodili pod košatimi lipami, se je tudi tu vsa množica po službi božji zgrnila pod ogromno lipo pred cerkvijo, kjer je otvoril zbor bojevnikov domači g. župan inž. Ljubljana. Govor se je vrstil za govorom: Šolski upravitelj g. Pirnat, borca Fabjančič in Marinko iz Ljubljane. Mirno in trezno so ljudje poslušali, nato pa v najlepšem redu odšli na svoje domove.

Poslano

V ljubljanskem dnevniku »Slovenec« z dne 3. junija 1934 je na strani šesti objavljeno »Poslano« glede neke inozemske tvrdke. Sestava tega članka ter opozorilo na inserat, ki ga je objavila naša tvrdka v ljubljanskem časopisu, jasno dokazuje, da je članek napravljen proti naši tvrdki.

Ker so vse v članku navedena predlaganja neresnična in neosnovana, bomo takoj vložili tožbo proti podpisnikom članka, to so g. Ivan Nečajev, Ljubljana; Sadik Abil, Belgrad; Nikola Mlajtin, Ljubljana; Anto Grigorić, Zagreb; Muštan Mutevlić, Ljubljana.

Ljubljana, dne 3. junija 1934.

H. G. Aidinyan, Trst,
trgovina s preprodajom.
Ljubljanski velesejem, paviljon »F.«.

ČOKOLADA *Unione*

Sport

Propagandni nastop SSK Maratona v Št. Petru pri Mariboru

Automobilsko cesta skozi Mont-Blanc

**Misel Švicarja Brona — Načrt Francoza Moneda
Stroški 300 milijonov frankov**

Predor skozi Mont-Blanc, ki se očitno dviga 4807 m pod nebo! Sportniki že delajo svoje račune. Denimo, da bi v Courmayeurju, ob južno-vzhodnem pobočju na italijanski strani zahajil južni veter in bi se sneg pričel topiti, tedaj bi sportniki naglo poskakali v avtobus, ki bi jih v 30 minutah prepeljal skozi Mont-Blanc v Chamonix. Tam bi stali sredi čistega in trdega snega, na francoskih tleh.

To pravzaprav niso nikake fantazije! Niti tako nove niso, saj so že l. 1856 sprožili misel, da bi Mont-Blanc prevrtili. Čez 50 let so se pojavili prvi podrobni načrti za to delo. Toda takrat so komaj dovršili simplonski predor in splošno so se zbalili konkurence novega predora. Tudi stroškov so se zbalili, ker niso takrat imeli še tako izpopolnjene orodja za vrtanje. V zadnjem času je švicarski inženjer Bron zopet sprožil staro idejo, da bi prevrtali gorovje Mont-Blanc. Danes je za to misel mnogo več razumevanja. Takoj so zgrabili zanje časnikarji, učenjaki in izvedenci ter tudi politiki. Pravijo, da se zanje zanima posebno g. Mussolini. Nedavno se je v savojskem mestecu Bonneville ustala mešana komisija iz francoskih in italijanskih članov, da bi se posvetovala o izvedbi velikega dela.

Danes že lahko navedemo nekaj podrobnosti iz najbolj pomembnega načrta, ki ga je izdelal francoski inženjer Moned. Naj takoj omenimo, da ne gre za železniški predor, temveč za predor, skozi katerega bo tekla moderna avtomobilска cesta. Inž. Moned predlaga, naj bi prevrtali gorovje vzhodno od vrha Mont-Blanc. Predor naj bi vezal mesto Entreves v Italiji z mestom Chamonix na Francoskem v premi črti. Visoka vzpetost ne prizadeva avtomobilu posebnih težkoč. Radi tega je mogoče napraviti predor precej visoko. Take se tudi dolžina predora skrajša; saj bi po Monedovem načrtu predor ne bil daljši kakor 12,5 km. Po prvotnem načrtu bi bil predor dolg 20 km. Izvedenci z zadovoljstvom ugotavljajo, da bi se tudi pritisik skalovja na predor na ta način zmanjšal. Skozi gorovje bi peljali dve avtomobilski cesti, ki bi šli v dveh vzporednih predorih.

Italijanski geolog Sacco meni, da je ta načrt tudi z geološkega vidika izvedljiv, ker se da skalovje v isti višini razmeroma lahko prevrtati. Težavo bo delalo na vsak način zračenje ogromnega predora. Izvedenci računajo, da bo temperatura sredi predora znašala okoli 40 stopinj. To je za človeško telo nezmošna vročina. Tudi motor ne deluje dobro pri tako visoki temperaturi. Zato bodo morali poskrbeti za primerno zračenje.

Poglavje zase tvori finančno vprašanje te zamisli. Tudi v tem pogledu že obstoji do vseh

podrobnosti izdelan načrt. Predor bo stal okoli 300 milijonov francoskih frankov. V tem znesku so že zračunani stroški za napravo dovoznih cest, za razsvetljavo in za vse potrebščine. Tako n. pr. je potreba postaviti na raznih mestih zidove, ki bodo varovali potnike pred snežnimi plazovi. Ta denar naj bi poskrbela posebna družba. Njena delniška glavnica bi znašala 40 milijonov frankov. Družba bi izdala zadolžnice za znesek 300 milijonov frankov in te bi nosile obresti 4,5%. Obe državi, to je Francija in Italija, bi dovolile v davčnem pogledu vsemočje olajšave. Prav tako bi obe državi jamčili za izplačilo obresti. Obe državi bi bile tudi deležne čistega dobička, in sicer v razmerju 75%.

Preden bo varčevalc podpisal zadolžnico, se bo seveda vprašal, na kakšen način bo družba vrnila posojeni denar, na kakšen način bo do denarja sploh prišla. Načrt napoveduje, da bo družba pobirala posebno pristojbino za prevoz skozi predor. Ta bo znašala 25 frankov za en avtomobil. Poleg tega bo moral še posamezen potnik plačati po 25 frankov. Tovorni avtomobili bi plačali nekaj več. Izvedenci računajo, da se bo skozi predor peljalo okoli 600.000 potnikov na leto, v najslabšem primeru pa vsaj 100.000. Recimo, da se bo vsako leto peljalo skozi predor povprečno 25.000 tovornih avtomobilov in da bodo ti prepeljali 50.000 ton blaga. Potem bi dohodki na podlagi tarife za pristojbino, ki jo predvideva načrt, znašale 19.750.000 frankov. S tem zneskom bi prav lahko krili stroške v poslovnem letu, nadalje obresti ter amortizacijo delniškega kapitala, to je zadolžnice.

Vse podjetje bi upravljalo upravni odbor 20 članov. Polovico teh bi imenovali obe državi, drugo polovico pa delničarji. Splošno si je danes vsa javnost v Italiji kakor tudi na Francoskem na jasnom, da bi bil predor obema državama v veliko korist. Vezal bi Pariz in Rim. Posebno v zgornji Italiji načanajo, da bi se promet med Francijo in zgornjo Italijo silno dvignil. Med Turinom in Trstom je že speljana avtomobilска cesta. Tudi Jugoslavija bi bila bolje zvezana s Francijo. V Genovi računajo, da bi se zelo dvignil promet tega pristanišča, ki je že danes zvezanc z avtomobilsko cesto s Turinom. Na vsak način bi se tujski promet zelo pospešil.

Edino v Švicariji so nekoliko v skrbih, ker se boje, da bi nov predor vzel mnogo tranzitnega prometa švicarskim železnicam Švicar Bron, ki je prvi sprožil misel o predoru skozi Mont-Blanc, meni, da bi Švica to izgubo lahko nadomestila z dobičkom na drugi strani. Če se enkrat Francija in Italija odločita za to veliko delo, bodo bržkone pričeli delati že l. 1935. Mnogo nezaposlenih bi prišlo tako do kruha.

Kralj v vlogi kuharja

Ludovik XVIII., ki je imel vedno dober tek kakor vsi Bourbonci, je bil tudi sam izvrsten kuhar. Najrajsi se je pečal z izumom novih jedil. Najvišji dvorni mojster vojvoda D'Escars mu je pomagal kuhati.

Kralj je izumil piré iz mavrohov. To jed je vedno sam pripravljal, kajti bil se je, da bi kdo ne izvohal njegove skrivnosti. Le dvorni mojster mu je pomagal. Neki dan sta oba použila neverjetno veliko te jedi. Vojvoda je začutil okoli polnoči silne bolečine. Zbal se je za kraljevo zdravje. Ukazal je, naj kralja zbude in mu sporoča, da je vojvoda vsled njegove jedi smrtno nevarno zbolel.

Kralj se je veselo začudil:

»Kaj, da umira? Torej sem vendarle prav trdil, da je moj želodec boljši ko njegov! — Veliki mojster je medtem umrl.

Tri besede

Šef čuje iz sosednje sobe tale razgovor svojih treh nastavljencev: »Moj pes laja ... vsaka bolha grize ... vse ribe plavajo...« Nenadoma odpre vrata in začuden vpraša: Kaj počnete tu?

»Igramo neko igro, kjer mora vsak izgovoriti stavek s tremi besedami.«

»Tako? Potem se pridružim tudi jaz vaši igri in vam povem stavek s tremi besedami: Isčite drugo službo!«

Francoski poslanec Renaudel se je odpovedal mestu predsednika novo-socialistične stranke.

Ne umetna svila?

Francoska akademija je odklonila označbo »umetna svila«. Sploh ni na mestu, da bi umetna svila nosila ime svile. Zato išče akademija za umetno svilo novo ime. Nekateri predlagajo »setinec«, to je beseda, ki je podobna »svilie« (soie) in latinskemu izrazu »seta«. Drugi so zopet za označbo »chardonnée«. Izumitelj se je namreč imenoval Chardonnet.

Govor francoskega zunanjega ministra Barthouja na razročitveni konferenci je bil prava senzacija. Barthou je odločno nastopal za obrambo francoskih interesov. Pravijo, da je njegov govor vznevoljil Angleže.

3000 ameriških delavcev zabarikadiranih

Pred nekaj dnevi je v Toledo v Severni Ameriki v državi Ohio izbruhnila nevarna stavka. Stavkujoči delavci so se zabarikadirali v avtomobilski tovarni. Narodna garda skuša zavzeti trdnjava. V tovarni se brani 3000 delavcev. Vojaštvo je skušalo preplašiti delavce s solznimi bombami in z orožjem, toda ti so odgovorili s kamenjem in tudi s streli. Na obeh straneh je bilo že mnogo mrtvih. Strokovne organizacije v Toledo so proglašile splošno stavko v znak solidarnosti s svojimi tovariši.

Vse po svetu narobe gre Sneg v Karpatih

Romunsko kmetijsko ministrstvo je izdalo poročilo, ki ugotavlja, da je nastopil v Karpatih silen mraz. Seitev je popolnoma uničena. V nekaterih krajih je celo zapadel sneg. Vas Caslau je tako zasnežena, da je bilo treba ustaviti ves promet.

Vročina, požar, kobilice v Ameriki

Iz Newyorka prihaja poročilo o silnih požarih, ki jih povzroča nenavadna vročina. Mestna občina je v Newyorku prepovedala vsem meščanom dostop v javne gozdove. V gozdovih Maine je izbruhnil silen požar, ki ga ne more pogasiti niti 2500 ognjegascev in delavcev. V nevarnosti je 30.000 arov zemlje. Iz mesta St. Louis v državi Missouri poročajo, da je nad mestom divjala silna nevihta. Strele je vžgala 6 poslopij. V mestu Loliet v državi Illinois je znašala topota v senci 50 stopinj Celzija. Tam je tudi zgorelo velikansko polje. Pojavile so se pobilice v ogromni množini. Uničile so krasna polja.

Od filma do politike

Ameriška filmska igralka Mary Pickford, ki je zaslovela po svojih nemih filmih, se baje misli posvetiti politiki: saj bo nastopila pri bočnih volitvah kot kandidatinja republikanske stranke.

Indijski dijaki se v nemajo za katoliški tisk

Na Ceylonu je v zavodu sv. Jožefa ustanovila majhna skupina dijakov svoj tiskovni odsek, ki si je nadel našlo, da seznaniti nekatoliško prebivalstvo Ceylona s katoliško Cerkevijo. Živahni in izredno delavni akcijski odbor je v zadnjih mesecih razdelil že 200.000 katoliških tiskovin in časopisov.

Cele grmnde katoliški časopisov, revij, knjig in letakov so prejemali ti študentje od svojih prijateljev iz Evrope in Amerike. Vesta material so najprej razdelili na javne knjižnice, na klube, na uredništva raznih nekatoliških časopisov, na šole in zavode ter na posameznike. Pogosto prejme omenjeni akcijski odbor pismene zahvale od oseb, ki so prejeli katoliško literaturo. V teku leta so bili sprejeti štirje takci čitalci iz nekatoliških krogov v katoliško Cerkev.

Prijatelji tega tiskovnega apostola v Ameriki, na Angleškem in Irskem so zvesti vzdani tej vrsti misijonskega dela. Neki požrtvovali Američan običaje s svojo ženo vseko nedeljo vse znance več milijonov na okoli in nabira pri njih izvode lista »Our Sunday Visitor«. Drugi prispevajo manjše vrose, da se krijejo stroški za pošto itd.

Ta organizacija za širjenje katoliškega tiska je na Ceylonu prav posebne vožnosti, ker je uspešno sredstvo za pobiranje tam razširjenih komunističnih nazorov. Tudi je to skoro edina pot, po kateri lahko pridemo v stik z več tisoči nekatoliških izobražencev.

Dunaj proti ženam

Dunajska občina je poslala svojim nameščenkam, ki so poročene, poziv, naj do 15. junija izjavijo, ali se same zadovoljijo z upokojitvijo. V načrtu dunajske mestne uprave je, da polagoma odlovi vse poročene žene. Zaradi gadelj naj bi se te »prestolovljene« dale upokojiti, da bi občina ne bila primorana storiti tega prisilno.

Kot človeka so ga pokopali

V Miskolcu na Madjarskem je umrl berač Mikael Kormos, ki so mu radi lepe braide naredili ime Franc Jožef II. V podlogi njegove oblike so našli 900 pengov in oporočko, v kateri je rečeno, naj mu priredejo krasen pogreb; če mu je bilo že sojeno, da je živel kot pes, naj bi bil vsaj spodbabo pokopan. To je bila zadnja želja 70 letnega berača.

Vas je izginila

Iz Pešavarja poročajo, da je po silovitem potresu izginila afganska vas, ki je stela 150 hiš. Prebivalci so zaslutili potres, ker so začeli pravčasno silno bobnjenje pod zemljo; prav tako se je silno vili dež. Zato so zhežali iz hiš in si tako rešili življenje.

Konj, ki ste mi ga prodali prejšnji teden, stalno poveša glavo.
»To dela iz ponosa. Kakor hitro ga boste plačali, bo držal svojo glavo kvíčku.«

»Kakšen tobak pa kadč, Janezki?«

KULTURNI OBZORNIK

Stijn Streuvvels: Hlapc Jan

Roman. Prevedel Mirko Javornik. Založila Jugoslovanska knjižarna, Ljubljana, 1934.

Jugoslovanska knjižarna je letos posvetila posebno pozornost flamski književnosti. To dejstvo moramo vsekakor pozdraviti, ne samo, ker je flamska književnost ena najmlajših književnosti v Evropi, ampak tudi, ker je mjen snovni in duhovni svet v martsicem tako zelo podoben našemu, slovenskemu. Na programu so trije pisatelji, Timmermans, Streuvvels in Claes, ki uživajo v sodobnem književnem svetu doma in v tujini nesporočen sloves. Zlasti Streuvvels in Timmermans, čigar odlična romana »Župnik iz cvečočega vinograda« in »Pieter Bruegel« že poznamo, pomenita vrhunec sodobnega flamskega pripovedništva.

Stijn Streuvvels, čigar pravo ime je Frank Lateur, je po letih in pisateljskih začetkih starejši od Timmermansa. Glavni vsebinski podarek dajejo njegovim delom priroda, človek in delo, skrjati življenje kmetiškega okolja. Duhovno in umetniško pa ga označuje istrena humanost, zlasti živ socialni čut in realizem. Med njegovimi spisi, katerih je cela vrsta, zavzemajo po splošni sodbi prvo mesto veliko epično delo »Laneno polje«, roman iz kmetiškega življenja.

Tudi »Hlapc Jan«, ki smo ga pravkar dobili v slovenskem prevodu, je vzet iz kmetiško-proletarskega življenja. Zgodba tega romana je čudovito preprosta, ena izmed tisoč zgodb, kakršnih je vse polno v življenju. Pisatelj nam pripoveduje o življenju hlapca Jana, in sicer od trenotka, ko ga očeta smrt iztrža iz olvira doseganja življenja. Bivši hlapc na veliki, trdni Hoetejevi kmetiji se vrne domov, prevzame povojno bairo, se ozeni s sosedo Vino, ima kopico otrok in zraven dela kot črna živila od zore do mraka, dokler ga vedno večja beda ne spravi na beraško palico. To je vse: vsakdanje življenje brez velikih, izrednih dogodkov. Vendar pa se je pisatelj posrečilo ustvariti s kar najbolj skromnimi sredstvi in brez vseh literarnih okrasov zanimivo literarno delo.

Otvoritev poletnega gledališča v Tivoliju

Ljubljanska drama: Kulturna prireditev v Crni mlaki

Poletno gledališče pod Tivolskim gozdom, poleg gradu, se je po prve provizorične zasnovi končno preuredilo po načrtih mojstra Plečnika in tako im Ljubljana zopet svojo posebnost. Prostor za gledavce je prijetno dvig v ozkih terasah, za katere imajo stojni vodnjak s kipom in ta voda vsaj še nekoliko spominja na nekdanjo študentovsko Hippokrene: preprosta naravnava zaveča ima kakih 500 sedežev, ob strani so še pripravna mesta za stoječe, toda na stoječe v poletnem gledališču maloko misli, saj so sedeži zelo poceni. Prizorišče je precej visoko nasutno, da se dviga nekoliko nad naravno sceno okoli tivolskega gradu. Po doseganjih izkušnjah je to poletno gledališče namenjeno predvsem zabavi ob nedeljskih popoldnevih in večerih, zato je tudi zasnova predstav docela drugač kot v gledališču.

Za prvo predstavo v novem letnem gledališču so vprizorili 3. junija popoldne Golieve zavorno satiro »Kulturna prireditev v Crni mlaki«, ki je privabila precej občinstvo, da je bilo gledališče končno skoraj polno. Kakor večina doseganjih iger, se je tudi »Kulturna prireditev« vrnila na čim širšem prizorišču, tako rekoč v vsej okolici tivolskega gradu. S tem kajpaku izgubi prireditev bistveni značaj umetne gledališke igre, ker je koncentracija prostora popolnoma razsajena, ker se razdalja med občinstvom in igračevem skoraj popolnoma skrije in ker maska, vsaj spremembra obraza, postane malone odveč. Odrškega cara ni več, pred seboj imamo igrače z njihovimi pravimi imeni. Čutiš, kako se je igra spremnila v igro igre, pred nami stoji prična primitivna komedija starih dni — zakaj igrači so tik pred nami in med nami — samo za oddih in ameli so prišli. In tako nam je režiser zcrne mlake g. O. Šest napravil kulturno prireditev v resnicu, brez iluzije, zakaj občinstvo z godbo vred prihaja prav iz vasi in se zbira ob črnomlaški rivieri, oba potujoča Rusa živita in počivata v resnični božji naravi in učenjak, prijatelj našega naroda, lovita metulje po travniku in še to in ono, zakaj pivo za prireditev pripelje s parom konj, domača gospodinja pride z zapravljenkom, tajnik kulturne enote z avtom itd. Stvar je zabavna, ker se igrači res igrajo »Crno mlako«. Nekaj otroško neposrednega je v tem — in brez umetnosti. Naravno, da se nekateri prizori dajo prav nazorno postaviti v parodijo, drugi so zopet skoraj gola improvizacija, kjer v zadrigi vse stojijo: zakaj na takem prostoru ni aluzije in zagospodruje pantomima in gluma. Omembne vredno je, da teče igra brez odmorov in da je v to svrhu nekoliko spremenjena; vez med prvim in drugim dejanjem se je prav dobro posrečila, manj srečen pa je prehod med drugim in tretjim dejanjem. V resnicni odpisu takale prireditev celo vrsto načelnih vprašanj o gledališču, in misel, kako bi se v tem okolju mogla vprizoriti na pr. resnobia igra ali celo tragedija starega sloga, zadene na celo vrsto ovir. Prvo pa bi bilo v tem primeru potrebno utrditi pogoje za iluzijo, sicer bi še tako dobro pripravljeno delo utegnilo propasti: brez dvoma pa bi bilo najvažnejše, osredotočiti dogodek na sam konstruirani svet, na oder, oziroma sceno. Komediji pa se take domislice, kot smo jih videli, poda.

Sicer pa bo v letnem gledališču dovolj prizorno in tudi svoboda gledavcem je popolnoma v skladu s celotnim okoljem: kadivec ni treba odmorov, ker si lahko privoščijo svoj dim tudi med predstavo, sedis odkrit ali pokrit, predstavo opravi mimograde, ko te trobenta poklici na spreobodu — če si zakasnili, nikogar ne motiš, in če imaš psička na vrvici, tudi ta ni izključen od gledavcev, če je spodben in dobro vzgojen. Teden nam bo to gledališče gotovo uspevalo kot ljudska zavava, ki bo še bolj utrdila vezi med občinstvom in igrači. F. K.

Jože Kranjc: »Katakombi«. Igra v treh dejanjih. Izdana in založila »Drama«, Ljubljana, 1934. — »Katakombi« so kletno stanovanje socialistično usmerjenih stanovalcev, kateri kanijo v svoji miselnih razgibanosti in primitivni veri v varoško skupnost (mizar Tomaz) prevrniti dosegajni kapitalistični red. Organizator Martin uči plahga študenta (tovarnarjevega sina), ki je pobegnil z gornjega v spodnji svet: »Iz katakomb se je prevrnila doba nekot, danes so katakombi spet polne, doba se mora spet prevrniti iz njih. Seveda, če bo katakombi prav tako polne močnih ljudi, kakor so bile takrat.« Pa v teh katakombah ni dosti ljudi in še med temi sta edina iskrena mizar Tomaz in brezposelnici Senica. Pisatelj Adoli je znal zgoli go-

Povest ni zasnovana v širokem epičnem smislu, zato ves poudarek je na osebi in usodi hlapca Jana. To je zunanje preprost in notranje enostaven človek, pasiven, neodločen in brez upora nasproti sebi in življenju. »Vsega je kriva očetova smrt, razlagam sam spremembu v svojem življenju. Toda pisatelj je prav na osnovi tega njegovega neiniciativnega značaja zelo spredno združil ves kompleks in nekako vročno povezel njegovo socialno nešteče s tragiko njegove narave. Zunanja spremembu v njegovem življenju, ki tvori že prej omenjeno osovo priznajočega romana, je namešča povzročila usodno, naravnost tragično peripetijo tudi v njegovem duševnem življenju, ker ga je izkorjenila iz doseganja načina življenja, navad in dela. Ta spremembu mu je tako izpodmaknilo življenjsko oporišče ter je bila v prvi vrsti vročno njegovega tragičnega propaganja, katerega nam pisatelj zazorno in preprčevalno opisuje. Janovo hlapčevstvo zadobi tako še drugi, globli in občedloški pomen: to ni samo slučajni atribut njegovega nekdanjega poklica, njegovega vsakdanjega dela, marveč tudi simbolična oznaka njegovega mesta v socialnem in kozmičnem redu življenja: hlapac Jan je podoba človeka, ki je žrtve svoje narave in socialnih razmer. V tem, da prav te uboga para skriva v sebi poleg preprostosti še neko neutešljivo bolečino ter veliko srčno dobroto, polno humanosti, je nedvomno izrazen v pouđarju tudi pisateljev življenjski nazor, ki se klanja človeku, zemljini in dela.«

Posebej moramo omenditi pisateljev slog, za katerega so značilne stvarnost, preprostost in jasnost, tako da se čudovalo ujema s temi opisi prirode in s temi podobnimi delavnega življenja, kjer je vse ujetno v krog navadnih, vsakdanjih nujnosti in izkazom za 22. maj:

Posečena je bila tudi misel dodati prevodu štiri reprodukcije flamskih pokrajij kot zanimivo in plastično dopolnilo pisateljevemu tekstu.

France Vodnik.

voriti; ko se mu je s posrečeno premiero lastne igre odprl gornji svet, je brez premisleka zatajil svoje tovariste in dekleico Francko Ški se je pridružil tej skupini ne radi skupnega misli, marveč radi ljubezni do Adolfa in stopil med neprijatelje ponizanih in razdaljenih. Tudi študent se je vrnil k očetu. Francka se je ubila. Prevarani Tomaz je zgubil delo. Organizator Martin, ki živi od organizacije, pa je šel nadaljevat svoje delo drugam. Tako bo vse mirno teklo »naprej, mi trije (Senica, mizar Tomaz in njegova žena) pa bomo gledali od tu, kaj se godi zunaj. V življenju ne bomo posegal, le čakali bomo.« (Str. 64.) — Dialogi so v tej igri bogati na domislikev in na te pada veliki del teže igre. Tudi posamezne osebe so dobro karakterizirane, vsaj vodilne. Pri nekaterih prizorih se pa čuti, da so preračunani za odrski efekt. Delo je v celoti lahko zajeto, brez težjih zapletov in duševnih borb, a pomeni vsebinsko v slovenski dramatski literaturi nekaj novega. Ker je igra lahko vprizorljiva, bodo odri nadomneno radi segali po njej.

*

† Vojtěch Birnbaum. Letos koncem maja je umrl v Pragi priznani češki umetnostni zgodovinar, ki izhaja iz takozvane dunajske šole (Rieg, Wielchoff, Dwofak). Ta je bila vzor tudi naši prve generacije slovenskih umetnostnih zgodovinarjev. Prof. Birnbaum, sovražnik M. Dwofaka, je posvetil svoje literarno delo studiju stilu likovne umetnosti. Najznačilnejša studija v tej smeri je delo o razvoju umetnosti z ozirom na zakone stilne umetnosti z ozirom na zakone stilne transgresije od naroda do naroda, katero je dovršil tik pred svojo smrтjo. Omenjena razprava bo gotovo pobudila diskusijo v znanstvenem svetu. V zgodovini češke umetnosti je pisal poglavje o romanski in gotski dobri. (»Dejepis umění v Čechách«). Kot učitelj umetnostne zgodovine je vzgjal na češki univerzi v Pragi lepo štivo znanstvenega naraščanja. V spomenukem ozirom je posvečal mestu Pragi, ali bolje, starji Praži svoje bogato znanje.

Ob M. Dwofaku zavzema Vojtěch Birnbaum v vrsti čeških umetnostnih zgodovinarjev najvidnejše mesto.

*

Upsek gdene Anite Mezettové v Belgradu. Priznati je treba, da danes mladi pevki klub nadarjenosti in dobri soli ni vselej lahko uspeti. V obilici gostovanj, ki jih posamezne gledališča, če že ne zavirajo, pa vsaj trpe, mladim in še neznanim modežem ni lahko priti na površje. Tu je treba res talenta, dela in volje. Mlada slovenska sopranistinja, gdene A. Mezettová, ki je te dni nastopala v belgrajski operi, je dosegla popoln uspeh, pri občinstvu kot pri kritikih. Reči moram, da jo je občinstvo sprejelo topleje kakor se to morda vidi iz poročil v posameznih dnevnikih, da je klicalo, kot že zdavnaj nisem slišal klicati pevki, katero prvi posluša. — V Belgradu je gdene. Mezettová nastopila v vlogi Nedde v Leoncavallovem »Bajazzu« in v vlogi Mimí v Puccinijevi »La Bohème«. Neddo je v nedeljo 3. t. m. celo ponavljala. Glas gdene. Mezettová je zadnji čas zelo mnogo pridobil, predvsem v širini. Druga stvar, ki je prav tako nujno potrebita dobrvi pevki, ki ima nameen nastopati na odru, pa je dobra igra. In ravno v tej je gdene. Mezettová močna. Njene vloge so bile v primeru z vlogami drugih pevk, ki so gostovali zadnjini čas, tudi dramatično na višku. Celoten nastop mlade sopranistkinje je bil tako prikupen, da je čisto razumljivo, če jo je belgrajsko občinstvo tolkokrat priskrbel pred zastor. Iz Belgrada se je vrnila v domov.

Upsek gdene Anite Mezettové v Belgradu. Pripravljeno je treba, da je prav mnogo obiskovalcev na velesejmi iz Avstrije. Tako med razstavljalci, kakor med obiskovalci je Avstrija prav dobro zastopana.

*

»Mladika« (Junijaška številka) prinaša poleg številnih leposlovnih prispevkov in nadaljevanj strokovnih razprav (»Iz zgodovine slovenskega slikarstva« itd.) tudi nadaljevanje prepotrebne raziskovanja Prešernovega življenja. Gotovo bo mogel le msgr. Tomo Zupan zbrati vse podatke (kolikor je pač danes mogoče) o življenju našega največjega pevca in jih polagoma prideriti za Prešernov muzej (glej »Slovenec« 2. junij). S tem, da objavlja »Mladika« prezanimive podatke iz P. življenja, opravlja nedvomno lepo kulturno opravilo. Zakaj se danes največjega slovenskega pesnika približuje na ta način najbolj širokim slov. plastem. Junijaška številka »Mladika« prinaša tudi večino najznačilnejših del Toneta Kralja, ki pravkar razstavlja v Jakopičevem paviljonu. Škoda, da ni bolje uspel posnetek pretresljivo lepe slike »Mati«, katera spada nedvomno med najlepša kraljeva dela. K. Dobija je prispeval tudi članek k novim delom Toneta Kralja. Vlogo »Slovenskega tiska«, kjer je prof. Kolarčič opozarjal na slovenske pravopisne napake, je prevzel »Mladika« s Koščialom in razpravljanji »O nekaterih jezikovnih grehih«.

Jože Kranjc: »Katakombi«. Igra v treh dejanjih. Izdana in založila »Drama«, Ljubljana, 1934. — »Katakombi« so kletno stanovanje socialistično usmerjenih stanovalcev, kateri kanijo v svoji miselnih razgibanosti in primitivni veri v varoško skupnost (mizar Tomaz) prevrniti dosegajni kapitalistični red. Organizator Martin uči plahga študenta (tovarnarjevega sina), ki je pobegnil z gornjega v spodnji svet: »Iz katakomb se je prevrnila doba nekot, danes so katakombi spet polne, doba se mora spet prevrniti iz njih. Seveda, če bo katakombi prav tako polne močnih ljudi, kakor so bile takrat.« Pa v teh katakombah ni dosti ljudi in še med temi sta edina iskrena mizar Tomaz in brezposelnici Senica. Pisatelj Adoli je znal zgoli go-

Gospodarstvo

Kriza naše trgovine in obrti

Vedno več odjav kot prijav

Zbornica za Trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani objavlja podatke o gibaju trgovine in obrti v Sloveniji za prvo četrletje t. l. Iz te statistike je razvidno nadaljnje nazadovanje trgovine in obrti, kajti odjav prekažejo še vedno izredno prijave.

V trgovini je bilo letos v prvih treh mesecih 1934 (zadnjih treh mesecih 1933 160), število odjav pa je znašalo 648 (482). Število prijav se je sicer povečalo, vendar se je še bolj povečalo število odjav. Ena samo panoga je, kjer je več prijav kot odjav, pa se to večinoma tako, da ne stoji eni sami prijavi nasproti nobena odjav. Pregled po posameznih važnejših panogah je naslednji (v oklepajih število prijav): kovači 15 (24), podkovnik kovači 7 (14), koljarji 5 (23), žage 7 (25), mizari 15 (39), sedlarji — (11), izdelovanje pletenih 9 (21), krojači 28 (56), šivilje 34 (79), čevljariji 20 (112), mlinci 16 (46), peki 10 (17), mesarji 25 (21), godbeniki 1 (4) itd. Posebno občutno je nazadovanje pri čevljarijih, katerih število se je zaradi konkurenčne tovarniškega dela zmanjšalo samo v tem četrletju za 92, v prejšnjem samo za 81. To da letno na stotine obratov, ki so prevečovali družine in katerih lastniki morajo iskati zaslужka drugod.

Tudi med gospodarskimi obrati prevladovalo število odjav: v prvem četrletju letos 61 prijav in 108 odjav (lani v zadnjem četrletju 90 in 136). Število prijav je znašalo (v oklepajih število odjav): gospodine 38 (88), bileyi 6 (1) in krme 13 (1).

Končno omenjamо se industrijske obrate, katerih je bilo letos v prvih treh mesecih prijavljenih 6, odjavljenih pa 5.

borzi pa je bil zaključen po 9.285 — Orški borzi v Zagrebu: 21.15—31.85 (31.50). — Angleški funt v Zagrebu 253.15—254.75 (253.95), v Belgradu 253.20 do 254.80 — Spanska pezeta v Zagrebu 6.34 do 6.44 (6.39).

Promet na zagrebški borzi je znašal 60.414 Din.

Ljubljana. Amsterdam 230.85—232.21, Berlin 133.04—134.94, Bruselj 706.91—800.85, London 172.53—174.13, Curih 1108.35—1113.85, New York 338.28—341.54, Pariz 224.74—225.86, Praga 141.

Naznanila

Ljubljana

I Sokols VIII. a in b razreda I. državne (se danje klasične) gimnazije v Ljubljani, letnik 1904, vabi na sestanek v Rožice, hotel Union, v četrtek, dne 7. t. m. ob 8 zvečer, da se pogovorimo o proučavi 20. letnice maturi zadetkom meseca julija ali poznejno. Prosvita tudi morebitnih pismenih nasvetov. Dr. M. Korun, odvetnik, A. Prebil, prof. v p. Ljubljana.

I Gojitev glasbe v domačem krogu je naslov današnjega javnega nastopa gojencov Šole Glasbene Matice, ki bo ob 18 v filharmonični dvorani. Celotni spored, ki obsegajo najrazličnejše kombinacije instrumentov, posameznih kakov in skupin, sta nastudirala prof. Karel Jeraj in gospa Hribar-Jeraj Vida. Kakor rečeno je spored izredno zanimiv in poučen ter primača celo vrsto izredno priljubljenih v lepih skladb prave umetniške vrednosti. Poset II. javnega nastopa Šole Glasbene Matice najlepše priporočamo predvsem startem ter mladini, pa tudi vsem onim, ki se zanimajo za razvoj glasbe. Vstop je dovoljen proti nakupu sporeda, ki stane 2 Din. Začetek točno ob 18.

I Producija operne Šole državnega konzervatorija v Ljubljani bo brez ob 20 v dramskem gledališču. Na sporedu so poleg operne Mozart in Sallieri, odločki iz oper Glumca, Aida, Carmen, Traviata in Fazet. Nastopajo naslednji gojenci: Igljš Jelka, Fratnik Štefka, Korenčan Štefka, Rudolf Vida in Strukelj-Vrbliča Milena, dalje Burger Drago, Drmota Anton, Petrovič Tone in Pianecki Zoran. Na klavirju spremiščata njihove nastope kapelinka Neff Anton in dr. Svara Danilo. Vsi so iz operne Šole ge. Škerlj-Medvedove Cirila. To je prva produkcija operne Šole, druga pa bo v torek teden, 12. junija, sopot v dramskem gledališču. Cene znižane dramske od 6-20 Din. predprodaja pri dnevnih blagajnah v operi in od 19.30 dalje v drami.

I Nočno službo imata tekarni: mr. Trnkoczy de. Mestni trg 4 in mr. Ramor, Miklošičeva cesta 20.

Maribor

m Akademski kongregacijski ima jutri ob obdajnih urah pri oo. frančiškanih svoj redni sestanek. m Srbski večer priredijo naši dijaki noč ob 19 v dvorani klasične gimnazije. Recitirali bodo pesmi najmanjšega slovenskega naroda. Prvič bodo v Mariboru zdoljni glasovi srbskih narodnih pesmi, ki jih je nalača za to prilikom harmoniziral prof. Marko Bačuk. Kratko predavanje prof. Sedljačka po prikazalu zgodovinsko usodo in življenje luhških Slovov do Hitlerjevega nastopa. Prijedeli in starši dijake mladine takreno vabiljeni!

Drugi kraji

Narodna knjižnica in čitalnice v Zagrebu, Gunduličeva ulica 25, priredi v sredo, dne 6. t. m. ob pol 9 zvečer drustveni sestanek s predavanjem g. dr. S. Teclika o tem: O Japonskem pesništvu. Gosti dobrodočni.

Srednje ob Dravi. V nedeljo, 10. junija popoldne ob 3 po pod okriljem Narodne Prosvetne velik koncert vseh pevskih zborov velikokendske dekanije. — Pevski zbori so priredili koncert že pri Veliki Nedeli z lepim uspehom, zato smo prepričani, da bodo dosegli tudi tu popolni uspeh. Nastopob bo okrog 160 pevcev in pevki. Zanimanje za to prireditve je veliko, saj imajo ljudje na dejstvu malokrat priliko slišati tako močen pevski zbor. Pridite na praznik naše slovenake pesmi!

JUBLJANSKO GLEDALIŠČE

DRAMA (Začetek ob 20) Torek, 5. junija: Producija operne Šole drž. konzervatorija.

OPERA (Začetek ob 20) Torek, 5. junija: Zaprt.

Radio

Programi Radio Ljubljana:

Torek, 5. junija: 11.00 Šolska ura: Ameriški Slovenski (dr. Valter Bohinec) 12.15 Plošča 12.45 Porodična 12.00 Čas, plošča 18.00 Otoški kotiček (Manci Komarov) 18.30 Plošča 19.00 Radio-Therma Laško (Stanko Bičičnik) 19.30 Žena v bolgarski književnosti (ga. Pavla Hočevar) 20.00 Komorni trio (H. Svetel) 21.00 Fantje na vasi, vnes Radlješki orkester 22.10 Čas, porodična 22.30 Angleške plošče.

Drugi programi:

TOREK, 5. junija: Belgrad: 19.00 Jugoslovanske pesmi 20.00 Koncert učencev glasbenih Šole v Belgradu 21.10 Scena iz Gogoljevega «Reviziorja» — Zagreb: 20.00 Smetanova in Dvoržakova proslava, prenos iz Hrvatskega glasbenega zavoda — Dunaj: 17.35 Ljubljanski koncert 19.10 Prvi koncert po žejah poslušalcev 21.00 Večer melodram — Budimpešta: 19.10 Plošča 20.45 Slavnostni koncert iz Debrecina 22.30 Ciganska glasba — Milan-Trst: 20.45 Opereta «La Mascotte», Audran — Rim: 20.45 Gojba na pihala — Praga: 19.10 Citraski kvartet 19.30 V spomin Pečka 20.30 Ženski zbor poje 21.00 Labudji spev, radijska revija — Bratislava: 20.15 Pri zdravniku, igra 21.15 Tamburinski zbor — Varšava: 19.15 Plošča 20.25 Opera «Marija», Statkovski —

Apretiramo in zgladimo

po primerni odškodnosti. — Naslov v oglasnem oddelku »Slovenca« pod št. 6391.

Pension Nevenka

samo 100 m od kopalnišča. Soba s popolno oskrbo 50 do 55 Din za osebo. Izvrstna kuhinja. Park v neposredni bližini. — Pension »Nevenka«, Novi Vinodol, Hrv. Primorje.

Rekordna vožnja

Simon je iznova prišel: »Mislim na presenečenje svojih tovarishev z Mount Everestom, ko bi me sedaj videli.« (Slišal je njihov smeh in roganje, kakor da bi oprezovali v skritem kotičku.)

Stopala sta počasi, se pozabovala z noge na noge in se živo oproščala, če sta se v koga zadela. Bila sta omotična. Zenske so plesale balet okrog njiju. Ena je bila zlekajena v naslanjanju na desni. Bila je vsa v belo svilo oblečena in njeni zlatoplava glava je bila ogrnjena z belo tenčico. Oči je imela vprte v šipo, ki jo je megla naredila neprerosno. Simon je mislil: še tri korake in stal bo pred njo, pa mislila si bo, kako neroden in nespreten je. Da bi napravil boljši vtis, se je pripravil, da zine besedico svojemu tovariju.

»Gerard!«

Kaj se je godilo? Cutil je dve trdni roki, ki sta ga zagrabili za ramena, nato pa izpustili. Sunilo ga je v stran in tačas je planil val vonjave proti njemu. Imel je samo čas, da je opazil črne oči, nasmeh in zaščetano besedo:

»Oprostite.«

Na vseh koncih in krajih ženske, nališpane, negovane, smehlajoče se in vse so bile videti zale. Bogata oblačila, dragotine, gole in z zapestnicami pokrite lakti, vratovi okrašeni z ovratnicami in muke bele roke, ki so živele svoje življenje; vse to je bilo kot briljanti v biseri. Nikoli še ni bil Simon na slični slavnosti, nikoli si ni predstavil, da je možno zbrati na enem mestu toliko čednih žensk, ki so vse tako različne in vse ljubke. Lepa svetloba je povzgovala oblačila, se bliščala v dragnih in dajala polti topel soj.

Pomikala sta se dalje. Simon je pogledal Gerard. Videlo se mu je, da je malec ginjen. »Težko

MALI OGLASI

V malih oglasih velja vsaka beseda Din 1—; ženitovanjski oglasi Din 2—. Najmenjši znesek za mali oglas Din 10—. Mali oglasi se plačujejo takoj pri naročilu. — Pri oglasih reklamnega značaja se računa enokolonska 5 mm visoka petlinna vrstica po Din 2:50. Za pismene odgovore glede malih oglasov treba priložiti znamko.

Tudi Vaša
obleka
bo kakor
nova

Stanovanja

ISČEJO:

Učiteljica

iača jo pustite kemično
čistiti in barvati v tovarni

JOS. REICH

Ljubljana
Poljanski nasip 4-6
Pralnica — Svetolikolalnica

Prireditve

V kavarni »Stritar«
vsak večer koncert. (b)

Službe iščejo

Dekle

gre k otrokom ali za po-
strežnico za skromno pla-
čo, odnosno samo hrano.
Ponudbe upravi »Slov.«
pod »Pomoč« št. 6369. (a)

Mehanik in šofer

z 10 letno prakso, zmožen
tudi kavci, itše službo.
Ponudbe upravi »Slov.«
Maribor pod »Kavcija«
št. 6413. (a)

Službodobe

Kuharico

spretno, vajeno večjega
gospodinjstva, snažno in
zanesljivo, ki bi opravljala
tudi druga hišna dela,
sprejem. Ponudbe v
upravo »Slov.« pod šifro
»Stalna« št. 6385. (b)

Hlapec

10 let star — se sprejme.
Ivana Česen, mlín, Tacen
pod Smarno goro. (b)

Vajenci

Učenec (učenka)

pridelen, delaven, pošten
in dober računar, z dovoljno
šolsko naobrazbo, se
sprejme v trgovino z
mešanim blagom. Razen
obleke vsa oskrba zagotovljena. Ponudbe upravi
»Slovenca« št. 5968. (v)

Vnajem

Dekle

dobra kuharica, čedne
zunanjosti, z daljšimi spric-
evali, dobi na račun zaj-
trkovalnico in kuhinjo z
vsem inventarjem in vso
zalogo. Pismene ponudbe
upravi »Slov.« pod »Kav-
cija« 2000 Din. št. 6366. n

Kupimo

Suhe gobe

povzročeno, kupuje stal-
no po najvišji ceni Artur
Nachbar, Radeče.

Vskovrino

zlato kupuje
po najvišjih cenah
ČERNE, juvelir, Ljubljana
Wolfsova ulica št. 3.

Auto-motor

Poltovorni auto

•Ford, dobro ohranjen,
4 cilindriški, 40 HP, 500
kg nosilnosti — ugodno
naprodaj. — Ponudbe na
poštni predal št. 84, Ljub-
ljana. (l)

Prodamo

Železniški tračnic
večjo množino, prodam.
Mihael Kavčič, Ljubljana
VII. (l)

Domače salame

priznane najboljše ter
polemendolski sir nudi
delikatesa L Buzzolini,
Lingrevje ulica, za škofijo. (l)

VINA

prvovrstna, bela
in črna Vam
ugodno nudi od
50 l naprej

Beločrška klet

vinarska zadruga, Ljub-
ljana VII, Gasiška ul. 3.

Obljubite nas na velesejmu!

Reklamna cena!

Otročje in moške nog-
avice po . . . Din 3.—
damske, kratke Din 4.—
nudi — Nogavice »Bem-
berg«, družba z o. z., v
Ljubljani, Miklošičeva 14.

Davorin Končar

K večnemu počitku pospremimo ne-
nepozabnega nam rajnika 6. junija ob 2
popoldne, iz hiše žalosti Ciglerjeva ulica
št. 17, na pokopališče k Sv. Križu.

Moste-Ljubljana, dne 4. junija 1934.

ZALUJOČI OSTALI

† Potri v globoki žalosti naznajamo
vsem sorodnikom, prijateljem in
znancem tužno vest, da nas je danes
nenadno zapustil za vedno naš ljubi
soprog, oče, stari oče, brat, stric, svak
itd., gospod

Simon, dne 4. t. m. po dolgi, mučni bolezni, previdena s tolažili
svete vere.

Zelo poceni
se oblecete pri Preskerju,
Sv. Petra cesta 14.

Telefon 2059

PREMOG
KARBOPAKETE
DRVNA, KOKS nudi
Pogačnik

Bohoričeva ulica št. 5.

Fotoaparat

•Avus, 6½ x 9, s kom-
pletним priborom, ugodno
prodam. Naslov v upravi
»Slov.« pod št. 6382. (l)

Novo in staro vino

prav dobro, prodaja po
zmerini ceni na malo in
veliko ekonom Malus, Bi-
željsko.

ZIMA

za žimnice in drugo mehko opremo mora biti
obdelana s specijalnimi stroji. Tako obdelana<br